

انجيل يوحنا

انسان بُدئِه کلمه

اُمگت: «آنا که بعد از ما آدا از ما سرئته، آبی که گیل از ما هاد.»^{۱۶} از پُرِن آنا هَمَه آما بَهَرَه مُبَرِد، فیض لی فیض.^{۱۷} آبی که شریعت اُ واسطَه موسی پیغامبر دَد بو، فیض و حکیکت اُ واسطَه عیسی مسیح اُم.^{۱۸} هِسگه هِسوخت خدائا اُشِنِدِد. ولی مِ تنها پُسا که حِدِ بای آسمونیه، آنا خدائا اُشِناسِنِد.

شهادت دَدَه یحیی

^{۱۹} اِئِه شهادت یحیی مِ موگوا که یهودنیا، اُ کاهِنی گپ معبد و لاوِنیا که خادِمی معبد هادِت، از شهر اورشلیم شُنخَد یحیی فِرِسَت تَ از آنا پُرسِت: «تو که هِش؟»^{۲۰} یحیی واضح اُشگت، و حاشا اُشَنیکه، بلکه واضح اُشگت: «ما مسیح موعود نیهام.»^{۲۱} آنا یا شُپرسی: «پ تو که هِش؟ تو الیاس پیغامبرش؟» آنا جواب اُشد: «نیهام.» آنا یا شُپرسی: «تو پیغامبری هِش که موسی وعدَه اُنَدش اُشَدَد؟» یحیی جواب اُشد: «نه!»^{۲۲} مِ موگوا شُن آنا گت: «پ تو که هِش؟ آما باید اُ کِسی که شُفَرِسَتَدَسِیم، جواب هاتِم. دربارَه خوت چه اگائِش؟»^{۲۳} یحیی اُشگت:

«ما صدای مِ کسی هام که تی بیابو
 کال اکو،

رَه خداوند راست آکنی.»

درست هَمونایکه اِشعیای پیغامبر اُشگتستاد.^{۲۴} آنا یا که از طرف عالِمی فِرگِه فَرِیسی فِرِسَتَد بَسِتادِت،^{۲۵} از یحیی شُپرسی: «اگِه

۱ از اوّل کلمه هاد و کلمه خاد خدا هاد و کلمه، خدا هاد؛^۲ آنا از اوّل خاد خدا هاد.^۳ مچی اُ واسطَه آنا خَلک بو، و از هر چی که خَلک بو، هیچ چی بدون آنا خَلک نیبو.^۴ تی آنا زندگی هاد، و آن زندگِنا، نور آدامیا هاد.^۵ اِنورا تی تاریکی ادرخِشه و تاریکی حریفش نیبِد.

^۶ یک مردی از طرف خدا فِرِسَتَد بو؛ که اسمش یحیی هاد.^۷ آنا اُم تا شاهد په، ت اُم نورا شهادت هاد، ت هَمَه اُ واسطَه آنا ایمون بیارت.^۸ یحیی مِ نورا نیهاد، بلکه اُم تا اُم نورا شهادت هاد.^۹ مِ نور حکیکنی که اُ هر آدمی روشنایی آد، اُ دُنْیَهوا آدام.

^{۱۰} آنا تی دنیا هاد، و دنیا اُ واسطَه آنا خَلک بو؛ ولی دنیا اُ آنا اُشِنشناخت.^{۱۱} آنا حِدِ کوُمُش اُم، کوُمُش اُ آنا گبول شُنیکه.^{۱۲} ولی اُ هَمَه کِسی که اُ آنا گبول شُنیکه، اُ حگا اُشد که اولادی خدا بَیت، یعنی اُ هرگه که اُ اسم آنا ایمون شَنو؛^{۱۳} اُ بچیا نه از خون، نه از خواستَه جسم، و نه از خواستَه یک مرد، بلکه از خدا اُ دنیا اُنِدِت.

^{۱۴} کلمه، جسم بو و بین آما آمود. آما شکوه و جلال آنا اُمَدی، جلالی شایستَه مِ تنها پُسا که از طرف بای آسمونی اُم، پُر از فیض و حکیکت.^{۱۵} یحیی دربارَه آنا شهادت اُشد و جار اُشزاد و اُشگت: «ا م گسیه که دربارَه اش

آنا یا سُگت: «رَبِّی، کُ آدَمَانِش؟» رَبِّی یعنی استاد.^{۳۹} عیسی شُ آنا یا گُت: «بَلِگِی، اِبْنِی.» بَ چِدِیت و شُدِی که عیسی کُ آدَمَانِه و آنا یا م رازا خاد آنا آمودِیت. اِبْنِی که م موگوا حدود ساعت چهار پَسین هاد.

^{۴۰} یکی از آن دو نفر که وَ شُفْتَتِیه حرف یحیی اَرْدُمبالِه عیسی چو، آندِرِیاس، کاگی شَمعون پَطْرُس هاد. ^{۴۱} آنا اوّل، اُ کاگشو شَمعون شاجو و شُ آنا گُت: «اَمّا اُ ماشِیح مُناجُسْتِه.» ماشِیح یعنی مسیح موعود. ^{۴۲} آندِرِیاس، کاگشو شُحَدِ عیسی بو. عیسی چش شُ آنا که و اُشگُت: «تو شَمعون پُس یونا هِش، اُ تو 'کیفا' اگاگُت.» اُ کیفا وَ زابِن یونانی پَطْرُس اگاگُت یعنی صخره.

دعوت عیسی از فیلیپس و تثنائیل

^{۴۳} راز بعد، عیسی شُیْسْت که اُ منطقِه جلیل اُجه. آنا اُ فیلیپس شاجو و شُ آنا گُت: «اَرْدُمبالِه ما بِدا!» ^{۴۴} فیلیپس هم چُن آندِرِیاس و پَطْرُس، مال شهر بیت صیدا هاد. ^{۴۵} فیلیپس اُ تثنائیل شاجو و شُ آنا گُت: «اَمّا اُ م کسی که موسی تی تورات، و پیغامبریا هم تی نوشته یاشو دربارِه اش شُیوشْتِه، مُناجُسْتِه! آنا عیسی، پُس یوسف، از شهر ناصِرْته!» ^{۴۶} تثنائیل شُ فیلیپس گُت: «م از ناصِرْه هم چِی حَشی دَر آدا؟» فیلیپس جواب شاد: «بِدا و بِن.»

^{۴۷} وَحْتِی تثنائیل اُ طرف عیسی دام، عیسی اُ آنا اُشْدِی و دربارِه اش اُشگُت: «بِیْنِی، اُ یک مردی از اسرائیل که واکعاً هیچ حُکُه بازِی تی آنا نی!» ^{۴۸} تثنائیل شُ عیسی گُت: «اُ ما از کُ اشناسِش؟» عیسی جواب اُشْد: «کِبل از اِکه فیلیپس جار اُتِزاد، موگه ای که زِر م درخت انجیرا هادِش، اُمیدِش.» ^{۴۹} تثنائیل جواب

تو نه مسیح موعودِش، نه الیاسِش، و نه م پیغامبر، بَ اِبْنِی چه غُسل تعمید آیش؟» ^{۲۶} یحیی شُ آنا یا جواب د: «ما وَ هُو تعمید اُتام، ولی بین شما کسی وایستد که شما اُشناسناسی، ^{۲۷} آنا که بعد از ما آدا و ما لیاگت اُمی باند چتیشا واز اکنام.»

^{۲۸} اُ چِی یهوا تی دِه بیت غنیا آنراو رود اردُن اتفاق اُفته، مِکا که یحیی تعمید شْد.

بَرّه گُربونِ خدا

^{۲۹} راز بعد، یحیی اُشْدِی عیسی شُ طرف اُندا و اُشگُت: «بِیْنِی، اِئِه بَرّه گُربونِ خدا که گناه دُنْیهوا اَدَسِی! ^{۳۰} اُ م گسیه که دربارِه اش اُمگُت: "بعد از ما مردی آدا که از ما سَرْتِیه، اِبْنِی که کِبل از ما هاد." ^{۳۱} ما خوم هم آنا اُمناسناسی، ولی اِبْنِی هَم اُندِستام و وَ هُو تعمید اُمَدِ تا آنا اُ اسرائیل آشکار بیه.» ^{۳۲} یحیی شهادت اُشْد، اُشگُت: «روح خدائا اُمَدِی که چُن یک گموتری از اَسِمو زِر اُم و لی آنا آمود. ^{۳۳} ما خوم هم آنا اُمناسناسی، ولی آنا که اُشْفِرِستام ت وَ هُو تعمید هاتام، شُ ما گُت: "هر وَخت اُندی روح خدا اُ لی کسی نازل بو و لی آنا آمود، بدان آنا گسیه که وَ روح کدوس خدا تعمید اَد." ^{۳۴} ما اُمید و شهادت اُتام که اِئِه پُس خدا.»

اولین شاگردی عیسی

^{۳۵} راز بعد، دَفیدو یحیی خاد دو تا از شاگردیش وایستدستاد. ^{۳۶} یحیی اُ عیسی که از آنکا رد ابو، چش اُشْکِه و اُشگُت: «بِیْنِی، اِئِه بَرّه گُربونِ خدا!» ^{۳۷} وَحْتِی م دوتا شاگردا اُ حرفا شُشُفْت، اَرْدُمبالِه عیسی چِدِیت. ^{۳۸} عیسی لو شاگردنه و اُشْدِی که آنا یا اَرْدُمبالِش اُندات. و شُ آنا یا گُت: «چه تْه؟»

خوشا آشکار اَشِکِه و شاگردیاش اُ آنا ایمون شُئو.

۱۲ بعد عیسی اُمَرِه نَنه و پراسی پاش و شاگردیاش اُ شهر گَفرناحوم چو، و اُنایا چند راز اُنکا اُمودت.

عیسی معبدا پاک اَدکو

۱۳ عید پَسَخِ یهودنیا نَزیک هاد، و عیسی اُ شهر اورشلیم چو. ۱۴ بی معبد، اُشدی که مُشتی مشغول فَرَتَّه گُو و گهر و گموتر هادِت، و صَرافیا هم اِسی کاسبی اُدايت. ۱۵ عیسی یَک شَلاق و باند نَک اَشِکِه و اُ هَمَه اُنایا اُمَرِه گهریا و گویاشو، از معبد شُدَر کِه. و سَکَه بی صَرافیا شُ لی زبی لِت و تختیاشو شابرَدَنه، ۱۶ و شُ گموتر فروشیا گُت: «اُ اِیا از اِکا دَر پیری، خَوَنه بای اَسْمونِیما جی کاسبی مَکَنی!» ۱۷ م موگوا شاگردیاش شُن یاد اُم که بی کتاب زَبور نوشته بُد: «تَشِ غِبرتی که اِسی خَوَنه تو اُم مَسُخِنه.» ۱۸ پَ یهودنیا شُن عیسی گُت: «چِه نِشَوَنه و معجزه‌ای اُ اَمَا نِشو اُتَش تا بَدانیم اِجارَه لِ گَرِیه‌وا اَنَه؟» ۱۹ عیسی شُن اُنایا جواب دَ و اُشگُت: «اِ معبدا خراب بِکَنی که ما سه راز اُنا از لی نو اُ بَرَا اَبْرَام.» ۲۰ یهودنیا شُگُت: «نَک کِرَدِه اِ معبدا چهل و شش سال طول اُشگُشِد، اَلَه تو تِئِه سه راز اُ بَرَا پِرش؟» ۲۱ ولی منظور عیسی از معبد بَدَن خوش هاد. ۲۲ پَ موگه‌ای که عیسی از مُردِتا زنده اَبو، شاگردیاش اِ حَرْفُش شُن یاد اُم، و اُ نوشته بی مَکَدَس و اُم حَرْفی که عیسی اُشزادستاد ایمون شُئو.

۲۳ موگه‌ای که عیسی اِسی عید پَسَخِ بی اورشلیم هاد، خلیلا و دِدَه نِشَوَنه و معجزه بی که اُنا اَنجوم شَد، اُ اسم اُنا ایمون شُئو. ۲۴ ولی عیسی اعتماد شُ اُنایا نِهاد، اِسی که اُ هَمَه مردم

اُشد: «استاد، تو پُسی خدا هِش! تو پادشاه اسرائیلش!» ۲۰ عیسی جواب اُشد: «وَخاطر اِکِه اُمگُت زِرِم درخت انجیرا اُمِدِدش، ایمون دارش؟ چِی بی گاتنه از اِیا اِبنش.» ۲۱ و عیسی اُشگُت: «حَکِیکَتاً، اُ شما اَگام که، اِبی اَسْمو واز اَبِد و فرشته بی خدا از حَد پُسی انسان اُ اَسْمو اَچَت و از اَسْمو حَد پُسی انسان دِيت.»

معجزه بی عیش

۲ راز سوَم، بی دِه قانا بی منطقه جلیل عیش هاد و نَنه عیسی اُنکا هاد. ۲ عیسی و شاگردیاش هم اُ عیش دعوت هادِت. ۳ وختی شراب تَموم بو، نَنه عیسی شُن اُنا گُت: «دِگِه شراب شُنی!» ۴ عیسی شُن نَنشو گُت: «ای زَن، اِ گرا چه ربطی اُ ما اُشه؟ وخت ما هَنو نِرسِد.» ۵ نَنشو شُن نوکریا گُت: «هر چِی اُ شما اَگِه، اَنجوم هاتی.» ۶ اُنکا شش تا خَمَه سَنگی هاد که طَبِک رسم یهودنیا از هاو اُنا اِسی پاک اَکِرَدِه چِی بی نجس استفادَه اَبو، هر یَک از خَمَه تا حدود صَد لِتر جا اُشهاد. ۷ عیسی شُن نوکریا گُت: «اِ خَمَه تِئِه‌وا پُر از هُو بِکَنی.» پَ اُنایا لب تا لب پُر شُکِه. ۸ بعد عیسی شُن اُنایا گُت: «اَلَه هِیَلی شُزلو واسِهی و حَید رُئیس مجلس پِری.» پَ اُنایا هم شُبو. ۹ وختی صاحب مجلس هاوی که اَلَه آ شراب بُدستاد مَرَه اَشِکِه، اُشنادانِست که اِ شرابا از کُ شُئورد، با اِکِه نوکری که هُو شُگَشِدستاد، شوادانِست. پَ صاحب مجلس اُدما جار اُشزاد ۱۰ و شُن اُنا گُت: «هَمَه اَوَّل و شراب حَش پذیرایی اَکِنِت و موگه‌ای که مردم مَسِت بُدِت، بعد شراب اَرزوتَه‌ئا داریت؛ ولی تو شراب خَشتا تا اِ موگوا نِگِه اُنکِرَد!»

۱۱ اَوَّلین نِشَوَنه و معجزه‌ای هاد که عیسی بی دِه قانا بی جلیل اَنجوم اُشد و شکوه و جلال

آنایک از آسمو زیر اُم، یعنی پُسی انسان که تی آسموئه. ^{۱۴} هَمونا که که موسی پیغامبر آن مار بُرنزا تی بیابو شُ سِر دار زاد و شُ بَر بو، پُسی انسان هم باید هَمونا اُ بَر بُردِ بیه، ^{۱۵} تا هرکه اُ آنا ایمون بیار، زندگین ابدی اُشیه.

^{۱۶} «آسی که خدا اُ دنیا اِگد محبت اُشکه که تنها پُشش اُشد تا هرکه اُ آنا ایمون بیارِ هلاک نیه، بلکه زندگین ابدی اُشیه. ^{۱۷} آسی که خدا پُشش شُ دنیا نِفِرست تا اُ دنیا محکوم یکو، بلکه اُشِفِرست تا اُ واسطه آنا دنیا نجات پیدا یکو. ^{۱۸} هرکه اُ آنا ایمون بیارِ محکوم نایه، ولی هرکه اُ آنا ایمون نیار، هَم آله هم محکوم بُد، آسی که اُ اسم تنها پُسی خدا ایمون اُشئورد. ^{۱۹} و دلیل محکوم بُدشو اِئه که، نور اُ دُنیهوا اُم، ولی مردم خاطر تاریکی بشته از نور شُست، آسی که گریاشو بَد هاد. ^{۲۰} آسی که هرکه گری بَد اکو نَخچ نور اُشنی و خدِ نور ندا، نکو یَک وخت گریاش آشکار بیه. ^{۲۱} ولی آنایک گر وُلما اَنجوم اَد خدِ نور ادا تا معلوم بیه که گریاش و کمک خدا اَنجوم بُد.»

آخرین شهادت یحیی تعمید دهنده درباره مسیح

^{۲۲} بعد از آنا، عیسی و شاگردیش اُ دهاتی منطقه یهودیه چِدت. عیسی چند وختی آنکا شُنخد آمود و شُ مردم غُسل تعمید اَد. ^{۲۳} یحیی هم تی دِه عینون، نَزیک شهر سالیم، تعمید شد، آسی که آنکا هُو بُری هاد و مردم دانیت و تعمید شو اِگرت. ^{۲۴} م موگوا هَنو یحیی اُ زندان نِفَتدستاد. ^{۲۵} یَک راز بین مُشتی از شاگردی یحیی و یَک یهودی بحثی اُره اُفته، که چینا اَیه از نجس بُد پاک ایش. ^{۲۶} آنایا خدِ یحیی اُنیت و شُن آنا گُت: «استاد، آنایک خاد تو اُتراو رود اردُن هاد، و تو اُ آنا شهادت اُتَد،

شَسناسی ^{۲۵} و نیازی اُشهاد کسی درباره آدم شهادت هاد، آسی که خوش شَدانست تی دل آدم چه اگدَر.

نیقودیموس اُ عیسی اینه

۳ یَک مردی هاد و اسم نیقودیموس که از فِرگه قَریسی هاد، نیقودیموس یکی از گپی کوم یهود هاد. ^۲ آنا یَک شُو خدِ عیسی اُم و شُ آنا گُت: «استاد، اَدانم تو یَک معلمی هِش که از طرف خدا اُندستش، آسی که هِسکه اُشناشایه نیشونه و معجزهئی که تو اَنجوم ایش، اَنجوم هاد، م اِکه خدا خاد آنا به. ^۳ عیسی جواب اُشد: «حکیکتا، اُ تو اگام، تا کسی از لی نو اُ دنیا نیاد، اُشناشایه پادشاهن خدائا بینه. ^۴ نیقودیموس شُ آنا گُت: «کسی که پیره، چینا شَسایه از لی نو اُ دنیا بیاد؟ م شَسایه دَفیدو اُ آشکام نَنشو واگرد و اُ دنیا بیاد؟» عیسی جواب اُشد: «حکیکتا، اُ تو اگام، تا کسی از هُو و روح خدا اُ دنیا نیاد، اُشناشایه اُ یَک پادشاهن خدا اُچه. ^۶ چی که از جسم اُ دنیا بیاد، جسمانیه؛ ولی چی که از روح اُ دنیا بیاد، روحانیه. ^۷ تعجب مَکو که اُمگیش باید از لی نو اُ دنیا یلگی! ^۸ باد هر جا که شَیه اُچه؛ صداس اُشناوش، ولی نادانیش از کُ ادا و اُ کُ اُچه. هرکه هم که از روح خدا اُ دنیا بیاد هَمینائه. ^۹ نیقودیموس شُ آنا گُت: «اینا چی تی چینا ممکنه؟» ^{۱۰} عیسی جواب اُشد: «تو معلم اسرائیلش و هَنو اُچی یهوا نافهَمیش؟ ^{۱۱} حکیکتا، اُ تو اگام، اما از چی که اَدانم حرف اَزَنم و اُچی که مُدِد شهادت اَتم، ولی شما شهادتمو کبول ناکنی. ^{۱۲} اگه موگه ای که درباره چی تی زَمنی خاد شما حرف اُمزاد باور نُنیکه، اگه از چی تی آسمونی اُ شما یگام چینا تاشایه باور یکنی؟ ^{۱۳} هِسکه اُ آسمو بَرانچِد، و غیر از

۷ یک زن سامری اُم تا هُو از چاه بگشیه. عیسی ش انا گُت: «یک چک هُو ما،»^۸ آسی که شاگردیاش آسی خوراک خِلد اُ شهر چستادت. ۹ م زن سامرنا ش عیسی گُت: «چینا تو که یهودی هِش، از ما که یک زن سامری هام هُو تئِه؟» آسی که یهودنیا خاد سامرینیا رابطه‌ای شُنهاده. ۱۰ عیسی جواب اُشد: «اگه از هدیه خدا خبر اُتاد و تدانست کی که اُ تو اگه: "یک چک هُو ما،" تو از انا تئست، و انا هاوی که زندگی آبخشه، ش تو اَد.»^{۱۱} زن ش عیسی گُت: «آقا، تو که چی اتنی شمره هُو بگشیش و چاه هم بدور، پ م هاو زندگی بَخشا از ک داریش؟»^{۱۲} م تو از جد اما یعکوب گپته هِش؟ انا ا چاه ش اُم اَد، و خوش و پُسیاش و گله‌یاش از انا هُو شو اَدخه؟»^{۱۳} عیسی ش انا گُت: «هرکه از ا هَاوا اَدخه، دَقیدو تشنه اَدیه. ۱۴ ولی هرکه از م هاوی که ما اُ انا هاتام واخه، هسوخ دگه تشنه انايه، هاوی که ما اُ انا اتام تی وجودش یک چشمه‌ای آیه که تا زندگن ابدی آجوشه و سرریز آیه.»^{۱۵} زن ش انا گُت: «آقا، ا هَاوا اُ ما هاد، ت دگه تشنه نیام و آیی هُو گشد اِکا نلگام.»^{۱۶} عیسی ش انا گُت: «اچا، ا شوت جار یزاد و بدا اِکا.»^{۱۷} زن جواب اُشد: «شو اُمی.» عیسی ش انا گُت: «راست گُتاش که شو اتنی،^{۱۸} آسی که پنچتا شو اُنبد و انا هم که آله خاد توئه، شوت نی. راست گُتاش!»^{۱۹} زن اُشگت: «آقا، ا ددام که یک پیغامبرش. ۲۰ بابائمو تی ا کاوا خدانا پرستش شواکه، ولی شما یهودنیا اگائی، م جی که مردم باید خدانا پرستش بکنت شهر اورشلیمه.»^{۲۱} عیسی اُشگت: «آی زن، باور بکو، رُمونی آریسه که اُ بای آسمونی نه تی ا کاوا پرستش اکنی، نه تی اورشلیم.»^{۲۲} شما اُ چی که ناشناسی اُپرستی، اما اُ چی که اشناسیم

آله خوش تعمید اَد و همه خد انا چدات.»^{۲۷} یحیی جواب اُشد: «هسکه اشناسایه چی اُ دست ببار، م اِکه از طرف خدا اُ انا دَد بیه.»^{۲۸} شما خوتو شاهدی که ما اُمگت: "ما مسیح موعود نیهام، بلکه گبل از انا فرستد بُستام." ۲۹ کسی که بئو اُشه دُمائه، ولی رفیک دُما که آوايسَت و صداس اشناو، از صدای دُما بُری خارام اَدیه. پ آله خارامین ما هم اینا کامل اُبد. ۳۰ انا باید گپته بیه ولی ما باید کینگته اَبام. ۳۱ «اُناکه از بُرا اَد، از همه سرتیه، اُناکه از زمیه، زمینیه و از چی پی زمینی حرف آزاد. اُناکه از آسمو اَد، از همه سرتیه. ۳۲ انا اُ چی که اُشد و اُششُفت شهادت اَد، ولی هسکه شهادتش گبول ناکو. ۳۳ کسی که شهادت انا گبول اکو، مَهر تأیید آزاد که خدا، حکیکته. ۳۴ آسی که اُناکه خدا اُشفرستد، کوم خدانا اِکه، آسی که خدا روخس بی حد و انداز اَد. ۳۵ بای آسمونی، خاطر پُس شئه و مَچیا ش دست انا دَد. ۳۶ اُناکه اُپس ایمون ببار، زندگن ابدی اُشه؛ اُناکه از پُس اطاعت ناکو، زندگیا ناینه، بلکه خشم خدا لی انا اَدمانه.»

عیسی و زن سامری

۴ عیسی اُشقه می که عالمی فرگه قریسی شُشُفت انا پشته از یحیی شاگرد اُشه، و اُنا یا غسل تعمید اَد^۲ با اِکه شاگردی عیسی تعمید شو اَد نه خوش^۳ و خاطر هم عیسی از منطقه یهودیه در اُم و دَقیدو اُ طرف منطقه جلیل چو. ۴ انا باید از منطقه سامره رد اُبو. ۵ پ اُ یکی از شهرِ سامره و اسم سوخار رسی، نَزیک تگه زمینی که یعکوب ش پُشش یوسف دَدستاد. ۶ چاه یعکوب اُنا هاد و عیسی که خستِه ره هاد خد چاه شست. ساعت حدود دوازده پشین هاد.

اکو.^{٣٨} ما اُمفِرستدستی تَ محصولی جوړم
پکني که زحمت گشده خوتو نی. بکته زحمت
شُگشید و شما از زحمت آنايا نفع آبری.»
٣٩ بُری از سامرِنیا که تی م شهرآ زندگی
شواکه، وَاخطر شهادت م زنا که اَشْگِستاد:
«آنا هر گری تا آله اُمکِرد، شُ ما گت،» اُ
عیسی ایمون شُتو. ٤٠ پ وَختی م سامرِنیا خدِ
عیسی اُنَدِت، از آنا شُست شُخَد واماڼه.
عیسی هم دو راز آنکا اُمود. ٤١ و خیلیدو هم
وَاخطر حرفی عیسی ایمون شُتو. ٤٢ آنايا شُن
زن گت: «دِگه فَکَط وَاخطر حرف تو نی که
ایمون دارم، آبی که خومو حرفی آنا مُشْنَفَت
و اَدانیم که اِ مَرْدا واکعا نجات دهنده دِنایه.»
٤٣ دو راز بعد، عیسی از آنکا اُ جلیل چو،
٤٤ آبی که عیسی خوش شهادت اَشْدِستاد
که یک پیغامبر تی شهر خوش حرمت اُشنی.
٤٥ وَختی عیسی اُ جلیل رسی، جلیلینیا و لوی
خَش اُ آنا گبول شُکه، آبی که آنايا هم آبی
عید پَسَخ اُ اورشلیم چستادِت و هَمه گری که
عیسی آنکا اَنجوم اَشْدِستاد، شُدیستاد.

شَفای پُسی یک دَرباری

٤٦ پ عیسی دَفیدو اُ دِه قانا تی جلیل
چو، مَکاکه هاوا شا شراب کِردستاد. تی شهر
گَفَرناحوم یکی از آدای دَربار هاد، که یک
پُسی مریض اُشهاد. ٤٧ آن مَرْدا وَختی اُشْشُفَت
عیسی از یهودیه اُ جلیل اُنَد، شُ دیدن چو و
خواهش اُشْکِه تَ بیاد و اُ پُشُش شفا هاد،
آبی که پُشُش در حال مرگ هاد. ٤٨ پ عیسی
شُ آنا گت: «تا نِشَوَته و معجزه یَا و چِی تی
عجیب نِیښی، ایمون ښاری.» ٤٩ م مرد دَربارنا
شُ عیسی گت: «آقا، گبل از اِکه تَچُم بِمِری،
پدا.» ٥٠ عیسی شُ آنا گت: «اُچا؛ پُست زنده
آدماڼه.» م مَرْدا حرف عیسی باور اُشْکِه و اُ ره

اَپَرستَم، آبی که نجات از طرف کوم یهود ادا.
٢٣ ولی زَمونی آرسه، و هَم آله هم موکش رَسید
که پَرستندِی حَکِیکِی، اُ بای اَسمونی تی روح
و حَکِیکت پَرستش اکنت، آبی که با اَزْدُم اِینا
گَسیه که اُشِپَرستِت. ٢٤ خدا روجه و اَنایایِ
که شَپَرستِت باید اُ آنا تی روح و حَکِیکت
پَپَرستِت.» ٢٥ زن شُ عیسی گت: «آدانا که
ماشِیخ ادا؛ وَختی آنا بیاد، هَمه چیا اُ اما آکه.»
ماشِیخ یعنی مسیح موعود. ٢٦ عیسی شُ آنا
گت: «ما که خاد تو حرف رَتام، ما م هام.»
٢٧ م موگوا، شاگردی عیسی اِگِشِتِت. آنايا
حِیرون بُدِت که عیسی خاد زنی حرف رَتا.
ولی هیچ یکشو شُپَرسی «چه تَته؟» یا «آبی
چه خاد اِ زنا حرف رَتاب؟» ٢٨ م موگوا زن،
نِیَفَدَش اُشَنه و اُ طرف شهر چو و شُ مردم
گت: ٢٩ «بَلِگِی مَرْدِیا بَیښی که هر گری تا آله
اُمکِرد، شُ ما گت. یعنی ممکنه آنا مسیح
موعود به؟» ٣٠ پ آنايا از شهر دَر چِدِت، خدِ
عیسی اُچِدِت.

٣١ م موگوا، شاگردی عیسی از آنا خواهش
شواکه، شواگت: «استاد، یک چی بَخو.»
٣٢ ولی عیسی شُ آنايا گت: «ما خوراکِی آبی
خَرَد اُم که شما چی از آنا نادانی.» ٣٣ پ
شاگردیا شُن به گت: «م کسی آبی آنا خوراک
شُورِد؟» ٣٤ عیسی شُ آنايا گت: «خوراک ما
اِئه که اراده کسی که اُشِپَرستِدستام اَنجوم
هاتام و گر آنا اُ سَرانجوم پَرستام. ٣٥ م اِ حرفا
نُښْنَفَت که «هنو چهار ماهیدو تا فصل جوړم
اُمود»؟ چش پکني، ما اُ شما اگام، چشیانو واز
اکنی و بَیښی که آله زِمِنیا آماده جوړمه. ٣٦ هَم
آله، کسی که جوړم اکو دستمزدش اِگر و آبی
زندگي اَبَدی محصول جمع اَدکو، تَ اَناکه اِگر
و اَناکه جوړم اکو، اُمَرِیَته خارام اَپت. ٣٧ جی
اِ مَثَلًا اِکاهه که اگائِت «یکی اِگر و یکیدو جوړم

م رازا، رازِ شنبه مکدَس یهوَدِیا هاد. ۱۰ پ یهوَدِیا اُ مردی که شفا اُشگیرتستاد شُگت: «اراز شنبه و شرعاً روا نی که لیافَت واسهش و بیرس.» ۱۱ ولی م مردا جواب اُشد: «آناکه شُ ما شفا دَ، شُ ما گت، "لیافَت واسه و رَه اُچا."» ۱۲ آنا یا از آنا سُپرسی: «آناکه شُ تو گت "لیافَت واسه و رَه اُچا"، که هاد؟» ۱۳ مردی که شفا اُشگیرتستاد اُشنادانست آنا کی، اُسی که عیسی مارگِه جمعیتی که آنا هاد ناپدید بُستاد.

۱۴ هیلِی بعدته، عیسی م مردا تِک معبد شاجو و شُ آنا گت: «بِین، به تابد، دِگه گناه مَکو تَ بته از اُت سِر نیاد.» ۱۵ م مردا چو و شُ یهوَدِیا گت، مِکه شُ ما شفا دَ، عیساَه.» ۱۶ وَاخاطر هِم یهوَدِیا اُ عیسی آزار و اذیت شوَاکه، اُسی که عیسی تی رازِ شنبه اُ گریه‌وا شَکه. ۱۷ ولی عیسی شُ آنا یا جواب دَ: «بای آسمونِی ما هِنو گر آکو، ما هم گر اکنام.» ۱۸ وَاخاطر هِم یهوَدِیا پشته از کُبل شُست که اُ عیسی بَکشت، اُسی که نه فُکُط کانون راز شنبه‌ئا شُ زِر پا آته، بلکه حتی شُگت خدا بای مائه و اُ خوش خاد خدا برابر شَکه.

کُدرت و اِکُتدار پُسِ خدا

۱۹ بعد عیسی شُ آنا یا گت: «حکیتا، اُ شما اگام که پُس از خوش اُشناسابه گری یکو، م اِکه گری که اُینه بای آسمونی اُنجوم اَد: اُسی که هر گری که با آکو، پُس هم م گرا آکو. ۲۰ اُسی که با، خاطر پُس شُیه و هر گری آکو اُ آنا نِشو اَد و گری گاتته از اُ هم اُ آنا نِشو اَد تا حیرون پی. ۲۱ اُسی که همونا که با اُ مُردِتا زنده آکو و اُ آنا یا زندگی اَد، همونا هم پُس اُ هرکه اُشِبیه، زندگی اَد. ۲۲ با اُ کسی حُکم

اُفته. ۵۱ م مردا هِنو تی رَه هاد که نوکریاش شُ جلو چِدت و شُن آنا گت که پُسش به شابد. ۵۲ پ م مردا از آنا یا اُشپرسی که از چه ساعتی حالش بهته آبو؟ آنا یا شُگت: «د، ساعت یک پشین نُوُش گعط بو.» ۵۳ باشو اُشْفَهمی که اُ م ساعتی هاد که عیسی شُ آنا گتستاد: «پُست زنده اَدمانه.» پ خوش و هَمَه اهل خوَنش ایمون شُو. ۵۴ اُ دوَمین نِشوَنه و معجزه‌ای هاد که عیسی موگه‌ای که از یهوَدیه اُ جلیل اُم، اُنجوم اُشد.

شفای مرد غلیل

۵ چند وخت بعد، یکی از عیدی یهوَدِیا هاد و عیسی اُ شهر اورشلیم چو. ۲ تی اورشلیم، خَد 'دروازه گهر' حوضی هه که و زابُن اُرامی اُ آنا 'بیت جسد' اگائت و پنجتا تالار اُشه. ۳ آنا تعداد زیادی از غلیلیا اَحْتِدِت، چُن کوریا، لَنگیا و فلجیا، و منتظر هادت هُو تَکون بَخه. ۴ اُسی که گمون شوَاکه بعد از هر چند وخت، یک فرشته‌ای از طرف خداوند ادا و هاوا تَکون اَد. اُولین کسی که بعد از تَکون خَرَدِه هُو تی حوض آچو، از هر مَرَضی که اُشهاد شفا شَگرت.

۵ آنا یک مردی هاد که سی و هشت سال غلیل هاد. ۶ وختی عیسی اُشدی م مردا مِکا خَته و اُشْفَهمی که بُری وختِه آناکه، شُ آنا گت: «تِه شفا بَگِرش؟» ۷ مرد غلیلیا اُشگت: «آقا، ما کسی اُمنی که وختی هُو تَکون آخه م تی حوض هُنیه، تا دِیام اُخوم اُحوض بَرَسنام، گسیدو جلوته از ما شُ تِک چِد.» ۸ عیسی شُ آنا گت: «آپایش، لیافَت واسه و رَه اُچا.» ۹ م مردا چُخو شفا اُشگرت، لیافش شاسِه و اُ رَه اُفته.

گاتنه از شهادت يحيى اُم، آيى كه گرى كه باى
آسمونى شُ دست ما دِد تا اُ سرانجوم پِرِسنام،
يعنى اُ گريه‌وا كه اكنام، دربارِه ما شهادت ايت
كه باى آسمونى اُشِفِرِسْتَدِستام. ۳۷ م بايى كه
اُشِفِرِسْتَدِستام، خوش دربارِه ما شهادت اُشَدِد.
شما هِسوخت صداش تُنُشُفَت و هِسوخت
شَكُش تُنِدِد ۳۸ و كلوم انا تى شما اَنِموَد، آيى
كه اُ كسى كه انا اُشِفِرِسْتَدِ ايمون تُنى. ۳۹ شما
نوشته‌ئى مَكْدَسا و دِگَت اخوانى، آيى كه
گمون اكنى اُ واسطه انا زندگى ابدى تَهه، هِم
نوشته‌يائِه كه دربارِه ما شهادت ايت. ۴۰ ولى
تُناثِه خِد ما پِلگى تَ زندگى تُبِه.

۴۱ «شكوه و جلالا از اُداميا گبول ناكنام،
۴۲ ولى اُدانام كه شما محبت خدا تى دلياتو
نى. ۴۳ ما و اسم باى آسمونيم اُنْدِستام، ولى
شما اُ ما گبول ناكنى. اگه گَسيدو و اسم خوش
بياد، اُ انا گبول اكنى. ۴۴ چينا تاشابه ايمون
ببارى وختى كه جلال از يَكْدو گبول اكنى، ولى
اُزْدِمبالِه جلالى كه از طرف خدا يَكْتائِه، يهى؟
۴۵ گمون مكنى كه خِد باى آسمونى اُ شما متهم
اكنام، اناكه اُ شما متهم اكو موسى پيغامبره،
مِكِه اُ انا اميد تَهه. ۴۶ آيى كه اگه اُ موسى
ايمون تُدائو، اُ ما هم ايمون تُدائو، آيى كه انا
درباره ما اُشِنوشتِه. ۴۷ ولى اگه نوشته‌ئى انا باور
ناكنى، چينا حرفى ما باور اكنى؟»

عيسى اُ پنج هزار نفر خوراك اَد

بعْدُش، عيسى اُ اَنراو درياچه جليل كه
هِم درياچه تيرِزِيه، چو. ۲ يَك جمعيت
گاتى اُزْدِمبالِه عيسى اُ رِه اُفْتَدِت، آيى كه
نِشَوْنِه و معجزه‌ئى كه و شفاى مريضيا اَنجوم
شَد، شُدِدِستاد. ۳ عيسى لى كاوى چو و خاد
شاگردياش اَنكا شَسْت. ۴ عيد پَسَخ يهودِنيا
نَزِيك هاد. ۵ وختى عيسى چَس اُشِكِه و اُشدى

ناكو، بلکه كُل گِرِ حُكم كِرْد وا شُ پُس دَد.
۲۳ تَ هَمَه اُ پُس حرمت بَكِنِت، هَمونايه اُ با
حرمت اَكِنِت. كسى كه اُ پُس حرمت ناكو،
اُ بايى كه اُ انا اُشِفِرِسْتَدِ هم حرمت اُشِنِكِرْد.
۲۴ حَكِيكْتا، اُ شما اگام، هرگه كلوم ما اُشناو و اُ
اُناكه اُشِفِرِسْتَدِستام ايمون دار، زندگى ابدى
اُشه. انا محكوم نايه، بلکه از مرگ اُ زندگى
منتقل بُد. ۲۵ حَكِيكْتا، اُ شما اگام، رَمونى اُرسِه،
و هِم اَلِه هم موگش رَسِد، كه مُردِيا صدای
پُس خدائا اُشناوت و كسى كه اُشناوتِ زنده
اَدِيت. ۲۶ آيى كه هَمونايه با تى خوش زندگى
اُشه، هَمونا شُ پُس هم عطا كِرْد كه تى خوش
زندگى اُشِبِه، ۲۷ و شُ انا، اِ اِكْتدارا دَد كه حُكم
يَكو، آيى كه انا پُس انسانه. ۲۸ از اُ حيرون
مَبى، آيى كه رَمونى اُرسِه كه هَمَه كيسى كه تى
گِيرِت، صداش اُشناوت ۲۹ و دَر دِيت. اُنايابه
خوبى شُكِرْد، زنده اَدِيت كه تا ابد زندگى بَكِنِت،
و اُنايابه بدى شُكِرْد، زنده اَدِيت تَ اُنايا حُكم
يِبِه. ۳۰ ما از خوم هيچ گرى اُمناشابه يَكنام،
بلکه طَبِك م چى كه اُشناوام حُكم اكنام و ما
عادلانَه حُكم اكنام، آيى كه اُزْدِم خواستِه خوم
نِهام، بلکه اُزْدِمبالِه خواستِه م كسى هام كه
اُشِفِرِسْتَدِستام.

شاهدى عيسى

۳۱ «اگه فَكَط ما دربارِه خوم شهادت هاتام،
شهادتُم اعتبار اُشنى. ۳۲ گَسيدو هَه كه دربارِه
ما شهادت اَد و اُدانام كه شهادتُش دربارِه ما
اعتبار اُشه. ۳۳ شما اُمُشتى تُنَحْد يحيى فِرِسْت
و يحيى اُ حَكِيكْت شهادت اُشَد. ۳۴ نِه اِكِه ما
شهادت انسانا گبول يَكنام، بلکه اُ حرفيه‌وا اگام
تَ شما نجات پيدا يَكْنى. ۳۵ يحيى يَك چراغى
هاد كه اُسْت و نور شَد، و شما تُنُست يَك
مدت تى نورُش خَس بى. ۳۶ ولى ما شهادتى

باد شدید دریا موج بو. ^{۱۹} وختی حدود یک فرسخ، پارو سُزادستاد، اُ عیسی سُدی که لی دریاچه ره چدا و اُ کایک نَزیک اَندا. آنایا تَرسیت. ^{۲۰} ولی عیسی شُ آنایا گت: «ما هام؛ مَترسی.» ^{۲۱} م موگوا شُست اُ عیسی سوار کایک بَکنت، که کایک م لحظه‌وا اُ جی که شُست اُچت، رسی.

ما نُن زندگی هام

^{۲۲} راز بعد، جمعیتی که آنراو دریاچه آمودستادیت، سُدی که فَکَط یک کایک آنکا هاد، و شوادانست که عیسی اُمَره شاگردیاش سوار کایک نَبَد، بلکه شاگردیاش تنها چستادت. ^{۲۳} م موگوا کایک دِگه از تیریه اُنَدِت و نَزیک م جی رَسَدِت که آنایا بعد از شکر کَرَدِه خداوند عیسی، نو شُخَرَدستاد. ^{۲۴} پ وختی جمعیت سُدی که نه عیسی آنکا نه و نه شاگردیاش، سوار کایک بَدِت و اُسی اُجستَه عیسی اُ شهر گَفرناحوم چَدِت.

^{۲۵} وختی اُ عیسی آنراو دریاچه سُناجو، شُن انا گت: «استاد، کِی اُکا اُنَدیش؟» ^{۲۶} عیسی جوابشو اُشد و اُشگت: «حکیکتا، اُ شما اگام، اَزُدِم ما اگردی، ولی نه وَخاطر نِشَوَنه و معجزه‌ئی که تُدی، بلکه وَخاطر م بُنی که نُخه و سیر اُبدی. ^{۲۷} اُسی خوراکِی که از بین آچه، گر مکنی، بلکه اُسی خوراکِی گر بکنی که تا زندگین ابدی اَدَمانه، یعنی م خوراکِی که پُس انسان اُ شما اَد. اُسی که لی انا نه که خدای با، مَهر تَأیید اُشزاد.» ^{۲۸} بعد انا شُن عیسی گت: «باید چه بکنیم تا گری خداا اَنجوم مَدِسیه؟» ^{۲۹} عیسی جوابشو اُشد و اُشگت: «گر خدا اِنه که اُکسی که انا اُشْفِرستد اِیمون بیاری.» ^{۳۰} پ انا شُن عیسی گت: «چه نِشَوَنه و معجزه‌ای اُ اما نِشو اِش تا بِنیم و اُ

که جمعیت گاتی شُ طرف اُنَدات، شُ فیلپُس گت: «از کُ نو بَخلِم تا اُ مَرْدُما بَخرِت؟» ^۱ عیسی اُ حرفا اُشزاد تا اُ فیلپُس امتحان بکو، اُسی که عیسی خوش شَدانست باید چه بکو. ^۷ فیلپُس شُ انا جواب د: «اگه گِد دوِیست دینار هم نو بَخلِم بَس سُنا به، حتی اگه هر بَکشو فَکَط یک نَگه بَخرِت.» ^۸ یکی از شاگردیا و اسم اُنَدِریاس، که کاگی شَمعون پَطْرُس هاد، شُ عیسی گت: ^۹ «یک پُسی اِکا نه که پنجتا نُن جُو و دوتا مَهی اُشه، ولی و اِیا چِینا اُ هَمَه اَدام سیر اَدِیت؟» ^{۱۰} عیسی اُشگت: «اُ مردم بَگائی هُنِیت.» اُنکا پُر عَلاف هاد. پ انا بَکه نَزیک پنج هزار تا مرد هادِت، شُست. ^{۱۱} م موگوا عیسی نُنیا شاسه، و بعد از شکر کَرَدِ بین کیسی که اُداسِتادِت تَکسِیم اُشکِه، و هَمینا هم مَهنیا. اُ هرگه مَگد که شُست سُد. ^{۱۲} وختی که جمعیت شُخه و سیر اُبدِت، عیسی شُ شاگردیاش گت: «خُرَد نَگه‌ئی که آمود جمع اَکِنی تَ چی اسراف نِیه.» ^{۱۳} پ انا بَ خُرَد نَگه‌ئی که آمودستاد جمع سُنا که از خُرَدِی م پنجتا نُن جُو که جمعیت شُخَرَدستاد، دوازده تا زانبیل پُر شُکه.

^{۱۴} وختی مردم اُ نِشَوَنه و معجزه‌ای که عیسی اُشکَرَدستاد سُدی، شُگت: «واکعا که اُ م پیغامبریه که باید اُ دُنیه‌وا اُنَدستاد.» ^{۱۵} عیسی وختی اُشْفَه‌می که شُنه بِلَگت، اُشَبِگِرِت و و زور پادشاه اُشَبِکِنِت، اُ اُنکا ول اُشکِه و دَفِیدو خوش یکی اُ کاو چو.

عیسی لی هُو ره آچه

^{۱۶} موگِه شوم، شاگردیاش اُ طرف دریاچه اُنَدِت ^{۱۷} و سوار کایک بَدِت، اُ آنراو دریاچه، اُ طرف شهر گَفرناحوم اُ ره اَفْتَدِت. چش تَر هاد، و عیسی هَنو شُنخَد نِچستاد. ^{۱۸} وَخاطر

پیغامبریا نوشتَه بُد که ”هَمَهٗ آنایا از خدا یاد اِگَرِت.“ پ هرکه از بای آسمونی اَشْنُفِت و شُ یاد گِرِتَه، حِدِ ما آدا. ^{٤٦} هِسْکِه اُ بای آسمونی اَشْنَدِید، غیر از آنایکه از طرف خدائِه؛ آنایه که اُ با اَشْدِید. ^{٤٧} حکیکتا، اُ شما اگام، هرکه ایمون بیار، زندگِن اَبْدی اَشَه. ^{٤٨} نئی که زندگِی آد، ما هام. ^{٤٩} بابیتاتو، تی ببابو مَنّا شُخَه، و با اُ حالا مُردت. ^{٥٠} نئی که از آسمو زیر آدا اینایه که هرکه از مَ نُنّا یَخَه، نامری. ^{٥١} مَ نئی که زندگِی آد ما هام، مَ که از آسمو زیر اُم. هرکه از اُ نُنّا یَخَه، تا اَبَد زنده اَدَمایه. نئی که ما اَتام تا مردم دنیا زندگِی شُبه، بدن مایه.»

^{٥٢} پ یهودنیا اَمَریّه بحث شواکِه، شواگت: «اُ مردا چینا شَسایِه بَدَنش اُ اما هاد ت پخرِم؟» ^{٥٣} پ عیسی شُ آنایا گت: «حکیکتا، اُ شما اگام که، تا بدن پُس انسانا یخری و خون انا اِیخری، تی خوتو زندگِی تُئی. ^{٥٤} هرکه بدن ما یَخَه و خون ما واخَه، زندگِن اَبْدی اَشَه، و ما تی راز اَخر اُ انا زنده اَدکنام. ^{٥٥} اسی که بدن ما خوراک حکیکی و خون ما اَخر دِن حکیکِه. ^{٥٦} هرکه بدن ما اَخَه و خون ما اَدخَه، تی ما اَدَمایه و ما تی انا اَدَمانام. ^{٥٧} هَمونا که مَ بای که زندگِی آد اَشْفِرستدام و ما وَاخا طر مَ با وا زندگِی اُم، هَمونا هم انا که اُ ما اَخَه وَاخا طر ما زندگِی اَشَه. ^{٥٨} اِیه نئی که از آسمو زیر اُم، یه چُن نئی که بابیتاتو شُخَه، و با اُ حالا مُردت؛ بلکه هرکه از اُ نُنّا یَخَه، تا اَبَد زنده اَدَمایه.» ^{٥٩} عیسی موکه اِی اُ حرفیه و اَشْگت که تی شهر گُفرناحوم تِک عبادتگاه یهودنیا تعلیم شَد.

کَلَمَهٗ نِی زندگِی اَبْدی

^{٦٠} بُری از شاگردی عیسی وختی اُ حرفیه و اَشْنُفِت، شُگت: «اُ گُفَتَه تَا سَخِیَه، یه شَسایِه گولشو بِکُو؟» ^{٦١} ولی عیسی که شَدانست

تو ایمون بیارم؟ چه اکنش؟ ^{٣١} بابیتامو تی ببابو مَنّا شُخَه، مَ نئی که از آسمو اَبْرُست، هَمونا که تی نوشتَه یی مَکدَس نوشتَه بُد: ”موسی پیغامبر از آسمو شُ آنایا نو دَت پَخِرِت.“ ^{٣٢} عیسی جواب اَشَد: «حکیکتا، اُ شما اگام، مَ نئی آسمونیا موسی شُ شما نَد، بلکه بای آسمون مایه که نُن حکیکتا از آسمو اُ شما آد. ^{٣٣} اسی که نُن خدا آنایه که از آسمو زیر آدا و اُ دنیا زندگِی آد.» ^{٣٤} آنایا شُن عیسی گت: «آقا، اُ نُنّا همیشه اُ اما هاد.» ^{٣٥} عیسی شُ آنایا گت: «نئی که زندگِی آد ما هام. هرکه حِدِ ما بیاد، گُشته نایه، و هرکه اُ ما ایمون بیار هِسوخت تَشَنه نایه. ^{٣٦} ولی هَمونا که مَ شما گت، با اِکه اُ دِستام، هَنو ایمون نَداری. ^{٣٧} هَمَهٗ کبِی که بای آسمونی اُ ما آد، حِدِ ما دِیت؛ و هرکه حِدِ ما بیاد، هِسوخت شُدَر ناکنام. ^{٣٨} اسی که از آسمو زیر نِندِستام تا اُ خواستَه خوم عمل بِکنام، بلکه اُنْدِستام تَ خواستَه کسی که اَشْفِرستدِستام اَنجوم هاتام. ^{٣٩} خواستَه کسی که اَشْفِرستدِستام اِیه که اُ هیچ تِک از کبِی که شُ ما دَد از دست نِتام، بلکه اُ آنایا تی راز اَخر زنده اکنام. ^{٤٠} اسی که مَ چِی که بای آسمون مَ شُیه اِیه که هرکه چَشش اُ پُس یه و اُ انا ایمون بیار، زندگِن اَبْدی اَشِیه، و ما اُ انا تی راز اَخر زنده اَدکنام.»

^{٤١} مَ موگوا یهودنیا دربارَه عیسی شروع اُ کُر کُر شُکِه، اسی که انا اَشْگت: «ما مَ نئی هام که از آسمو زیر اُم.» ^{٤٢} آنایا شُگت: «مَ اُ عیسی، پُس یوسف نی، مَ که اُ ما اُ با و نَنشو اَشْناسیم؟ پَ چینایه اَلَه اِگِه، ”ما از آسمو زیر اُنْدِستام؟“» ^{٤٣} عیسی جواب اَشَد: «اَمَریّه کُر کُر مکنی. ^{٤٤} هِسْکِه اَشْناسایِه حِدِ ما بیاد مَ اِکه مَ بای که اَشْفِرستدام، اُ انا طرف ما بیار، و ما تی راز اَخر اُ انا زنده اَدکنام. ^{٤٥} تی نوشتَه یی

که اِگریه‌وا اکْنِش، اُخوت اُ دنیا نِشو هادِ.
 ۵ آبی که حتی پراسی عیسی هم اُ آنا ایمون
 شُنْئوردستاد. ۶ عیسی شُ آنا یا گُت: «هَنو
 وخت ما یَرسِد، ولی آبی شما هر وختی وَلِمِه.
 ۷ دنیا اُشناشایِه نَخچ شما اُشْنِه ولی نَخچ ما
 اُشْنی، آبی که ما دربارِه آنا شهادت اُتام که
 گریاش بَد. ۸ شما اُ عید اُچی، ما آلِه آبی اُ عید
 ندِیام، آبی که وخت ما هَنو کامل نَرسِد.»
 ۹ عیسی اُ حرفا اُشزاد و تی جلیل آمود.

۱۰ ولی بعد از اِکه پراسی پاش آبی عید
 چَدِت، عیسی خوش هم چو، ولی نه عَلَی،
 بلکه پَنهونی. ۱۱ یهودنیا، موکه عید اُزْدَم عیسی
 اِگَشِت و شو اُپرسی: «آن مُردا گُنه؟» ۱۲ بین
 مردم دربارِه عیسی حرف بُری هاد. مُشتی
 شو اُگت: «مرد خَشیه.» ولی مُشتیدو شو اُگت:
 «نه! آنا اُ مردم گمراه اُکو.» ۱۳ ولی آبی که از
 یهودنیا شو اُپرسی، هِسکه عَلَی دربارِه آنا حرف
 اُشنازاد.

۱۴ از یک هفتَه عید نصفُش گذشتستاد
 که، عیسی یَک معبد چو و شروع اُ تعلیم دَد
 اُشْکِه. ۱۵ یهودنیا حیرون بُستادِت، شو اُگت: «اِ
 مُردا که هِسوخت تعلیم اُشْنِدِ، چینائِه که
 اینا علمی اُشه؟» ۱۶ پ عیسی جواب اُشد:
 «تعلیمی ما از خوم نی، بلکه از اُنائِه که
 اُشْفِرستدستام. ۱۷ اگِه کسی اُشْبِه خواستَه
 خدائا اُنجوم هاد، آنا اُفَهْمِه که اُ تعلیمیه‌وا از
 خدائِه یا ما از خوم اُگم. ۱۸ آنا که از خوش
 یَک حرفی اُزاد، اُزْدَم جلال خوشه، ولی اُنا که
 سْتِه اُ فرسندَه خوش جلال هاد، رو راسته و
 هیچ ناراستی تی آنا نی. ۱۹ م موسی پیغامبر
 شریعتا شُ شما نَدِد؟ ولی هیچ یَک از شما
 شریعتا اُنجوم ناتی. آبی چه اُزْدَمبالِه کشتَه ما
 هی؟» ۲۰ جماعت جواب شد: «تو دیو اُته!
 که اُزْدَم گشتَه توئه؟» ۲۱ عیسی شُ آنا یا گُت:

شاگردپاش دربارِه اُ حرفیه‌وا گُر گُر اکْنِت، شُ
 آنا یا گُت: «اِ حرفُ دلخور تو اُکو؟ ۲۲ پ اگِه
 اُ پُسی انسان پینی که برا چدا، م جی که اُول
 اُنکا هاد، چه اکْنی؟ ۲۳ روح خدائِه که زندگی
 اَد؛ جسم فایده‌ای اُشْنی. حرفی که ما م شما
 گُته، روح و زندگیه. ۲۴ ولی مُشتی از شما هِت
 که ایمون نِدارِت.» آبی که عیسی از اُول
 شْدانست چه کسی ایمون نِدارِت و کی که اُ
 آنا تحویل دشمن اَد. ۲۵ بعد عیسی اُشْگت:
 «وَخاطر هِم م شما گُت که هِسکه اُشناشایِه
 حِد ما بیاد، م اِکه از طرف بای اُسمونی اُ آنا
 بَخَشْد پیه.»

۲۶ بعد از اُ حرفا، بُری از شاگردپاش از عیسی
 اِگَشِت و دِگِه سُمَرِه نِچَدِت. ۲۷ پ عیسی شُ
 م دوازده شاگردا گُت: «شما هم تِیه اُچی؟»
 ۲۸ سَمعون پطرس شُ آنا جواب د: «سرور اُما،
 حِد که اُچم؟ کلمه تی زندگی اُبدی حِد توئه.
 ۲۹ اُما ایمون مُتورد و مُفَهْمِد که تو کدوس
 خدا هِس.» ۳۰ عیسی شُ آنا یا جواب د: «م
 ما شما دوازده نفر اُ انتخاب اُمنیکه؟ با اُ حالا،
 یکی از شما یک ابلیسه.» ۳۱ عیسی اُنا دربارِه
 یهودا، پُسی سَمعون اُسْخَریوط اُشْگت، آبی که
 آنا یکی از آن دوازده شاگرد هاد، که شُست اُ
 عیسی تحویل دشمن هاد.

عیسی اُ عید خیمه‌یا اچه

۷ بعد از اِ، عیسی چند وختی تی منطقه
 جلیل اِگشت، آنا اُشناست تی منطقه
 یهودیه به، آبی که یهودنیا شُست اُشْپَکِشِت.
 ۲ عید خیمه‌یا که یکی از عیدی یهودنیا هاد،
 نَزیک هاد. ۳ پ پراسی عیسی شُن آنا گُت:
 «از اِکا در پدا و اُ طرف یهودیه اُچا ت
 شاگردپات هم گری که اکْنش پینِت، ۴ آبی که
 هرگِه اُشْبِه شناخته پیه، پَنهونی گُر ناکو. تو

کاهينی گپ معبد و قريسينيا، اُنْگهبوني معبد
شُفرست ت اُشيگرت. ۲۳ بعد عيسى اُشگت:
«هليلدو خاد شما هام، و بعد اُ خد کسی که
اُشفرستدستام آچام. ۲۴ اَزْدُم ما اگردی، ولی
مانا جری. آنکاکه ما هام، شما تَناشابه یلگی.»
۳۵ يهودنیا شن يه اگت: «اُ مردا کُ شَيّه اچه
که اُما شاناجورم؟ يعنی شَيّه خد يهودنی که
بين يوناننیا پَخشت اچه و اُ يوناننیا تعليم
ها؟ ۳۶ منظورُش چَيّه؟ که اُشگت، "اَزْدُم ما
اگردی، ولی مانا جری" و "آنکاکه ما هام، شما
تَناشابه یلگی؟"»

حرفی عيسى تی رازِ آخر عيد

۳۷ رازِ آخر از هفتّه عيد، که مهمترين رازِ
عيد هاد، عيسى وایست و و صدای بلند
اُشگت: «هرگه تشنّه، خد ما بباد و واخه.
۳۸ هرگه اُ ما ایمون بیار، همونا که نوشته یی
مکدس اُشگته، از دل انا تهری هاو زندگی
بَخش زوون ایه.» ۳۹ عيسى اُ حرفا دربارّه روح
خدا اُشگت، که هرگه اُ انا ایمون بیار، اُ انا
اگر؛ اسی که هِنو روح خدا اُ کسی دَد نَبستاد،
وَخاطر اِکه عيسى هِنو شکوه و جلال پیدا
اُشیکردستاد.

اختلاف بین مردم

۴۰ مُشتی از مردم، وختی اُ حرفیهوا شُشُفت
اُشگت: «واکعا اُ مردا م پیغامبری که باید بباد.»
۴۱ یک مُشتی شواگت: «مسیح موعوده.» ولی
مُشْتيدو شواگت: «مسیح از جلیل ادا؟ ۴۲ م
تی نوشته یی مکدس شُنگته که مسیح از نسل
داوود پادشاهه و از بیت لجم ادا، م دهی که

«ما یک گری اُمیکه و شما همتو از م گری که
اُمیکه حیرون بُدی. ۲۲ موسی حُکم سُنّت کِرَد
شُ شما د. البته اُ از موسی نهاد بلکه از بابئی
کوم هاد. طَبیک اُ حُکما هم شما تی راز شنبه
مکدس يهودنیا اُپسِیانو سُنّت اکئی. ۲۳ اگه یک
پُس تی راز شنبه سُنّت ایه تا شریعت موسی
نِشیکئی، اسی چه از ما وَخاطر اِکه تی راز شنبه،
کُل بدن یک اُداما شفا اُمَدَد، تریخی؟ ۲۴ از لی
ظاهر حُکم مکئی، بلکه و حَک حُکم یکنی.»

واکنش مردم اُ حرفی عيسى

۲۵ پ، مُشتی از مردم شهر اورشلیم شُگت:
«م اُ اُداما م نی که شَيّه اُشیکشْت؟ ۲۶ انا
اکاښه، راحت هم حرفش زتا و هِسکه هم
هیچ چی اُشناگه! يعنی ایه که گپی کوم واکعا
شُقهْمِدِسِبِه که اُ اُداما هِم مسیح موعوده؟
۲۷ اُما اُدام مَرْدا از کُ اُنْد، ولی وختی مسیح
موعود ظهور یکو، هِسکه نادو از کُ اُنْد.»
۲۸ پ عيسى موگه ای که تی معبد تعليم شَد،
اعلام اُشیکه: «شما اُ ما اُشناسی و اُدانی از
کُ دِیام. ولی ما از طرف خوم نِندِستام. اُناکِه
اُشفرستدستام خِکِه؛ و شما اُ انا ناشناسی.
۲۹ ولی ما اُ انا اُشناسام، اسی که ما از طرف انا
اُدیام و انا اُشفرستدستام.» ۳۰ پ شُست که
اُشیکرت، ولی هِسکه دست ش انا نَزاد، اسی
که هِنو وَخْتش نِزِسدستاد. ۳۱ ولی با اُ حالا،
بُری از مردم اُ انا ایمون شُو. انا یا شواگت:
«م وختی مسیح موعود ظهور یکو، بَشْتِه از اُ
مَرْدا، نِشَوْنِه و معجزه اُنجوم اَد؟»
۳۲ اُ گاش عالیی فِرگه قریسی رسی که
جماعت دربارّه عيسى اینا حرفی زتات. پ

همینا که تیپستا از عیسی سؤال شواکه، عیسی آبابو و شُ آنایا گُت: «از مارگه شما، هرکه که گناه اشنیکرد، آنا اولین کسی به که ا زنا سنگ آزاد.»^۸ و دَفیدو خام آبو، لی زعی شَنوشت.^۹ ولی وَختی آنایا ا حرفا شُشُفت، یکی یکی، از گات تا کینگله، از آنکا چِدِت و عیسی خاد م زنا که جلووش وایستدستاد تنها آمود.^{۱۰} عیسی آبابو و شُ م زنا گُت: «ای زَن، آنایا کُ هِت؟ هِسگه محکوم اشنیکردش؟»^{۱۱} زَن جواب اشد: «هِسگه، سَروُم.» عیسی شُ آنا گُت: «ما هم محکومت ناکنام. اچا و اِلا مِم بعد دِگه گناه مکو.»

ما هام نور دنیا

^{۱۲} بعد عیسی دَفیدو خاد مردم حرف اُشزاد، اُشگُت: «ما هام نور دنیا. هرکه اَزُمبالِه ما بیاد، تی تاریکی ره ناچه، بلکه نور زندگیا اُشه.»^{۱۳} پ فریسنیا شُن عیسی گُت: «تو خوت دربارِه خوت شهادت دَداش، شهادت اعتبار اُشنی.»^{۱۴} عیسی جواب اشد: «حتی اگه ما دربارِه خوم شهادت هاتام، شهادتُم اعتبار اُشه، آسی که آدانام از کُ اُنْدِستام و ا کُ اچام. ولی شما نادانی ما از کُ اُنْدِستام یا کُ اچام.»^{۱۵} شما وَ فکری انسانی کضاوت آکنی، ولی ما ا کسی کضاوت ناکنام.^{۱۶} ولی حتی اگه هم کضاوت بکنام، کضاوت ما وَلِمه، آسی که فَکط ما نِهام که کضاوت اکنام، بلکه بای آسمونی که اُشفرستدستام هم خاد مائه.^{۱۷} تی شریعت شما نوشته بُد که شهادت دو تا شاهد اعتبار اُشه.^{۱۸} هم ما خوم دربارِه خوم شهادت اُتام، و هم بای آسمونی که اُشفرستدستام، دربارِه ما شهادت آد.»^{۱۹} م موگوا شُن عیسی گُت: «باتو گُیه؟» عیسی جواب اشد: «نِه ا ما اشناسی و نِه ا بای ما. اگه ا ما تواشناسی ا

داوود مال آنکا هاد؟»^{۲۰} پ دربارِه عیسی بین مردم اختلاف اُفته.^{۲۱} مُشتی از آنایا شُست ا عیسی یگرت، ولی هِسگه دست شُ آنا نِزاد.

بایمونی رهبری دین

^{۲۲} پ نَگهبونی معبد حِد کاهنی گپ و فریسنیا اگشتت. آنایا از نَگهبونیا شُپرسی: «آسی چه ا عیسی تُنئو؟»^{۲۳} نَگهبونیا جواب اشد: «نا اَله هِسگه چُن ا مردا حرف اُشزاد!»^{۲۴} فریسنیا شُگُت: «شما هم گول تُخرد؟»^{۲۵} م از گپی کوم یا فریسنیا کسی هه که ا آنا ایمون شُوردسبه؟^{۲۶} ولی ا جماعتا که چی از شریعت نادانت، لعنت بُد هِت.»

^{۲۷} نِيقودیموس، که یکی از فریسنیا هاد و گِبلا حِد عیسی چستاد، شُ آنایا گُت: «م شریعت اما ا کسی محکوم آکو، گبل اِکه اَوَل حرفش بَشناو و بَقَهْمِه که چه اُشکُرد؟»^{۲۸} آنایا جواب اشد: «م تو هم جلیلی هِش؟ واکاو و بِن که هیچ پیغامبری از جلیل ظهور ناکو.»^{۲۹} بعد هر یکشو ا خونه خوشو چِدِت، ولی عیسی ا کاو زیتون چو.

بَخشِدِه زَن زناکار

^{۳۰} صَبیح وَگه، عیسی دوباره ا معبد اُم. هَمِه مردم شُحد اُنْدِت؛ آنا شُست و شُ آنایا تعلیم د. ^{۳۱} هَم موگوا، معلمی تورات و عالمی فِرگِه فریسی، ا یک زنی که موگِه زنا شُگرتستاد، شُئو و شُن مارگِه مردم نه،^{۳۲} آنایا شُن عیسی گُت: «استاد، ا زنا موگِه زنا دستگیر بُد.»^{۳۳} موسی پیغامبر تی شریعت شُ اما حُکم کرد که اینا زنی سنگسار بَپت. اَله تو چه اگائش؟^{۳۴} آنایا انا شُگت ت ا عیسی امتحان بکنت تا چی آسی متهم کِردش واجرت. عیسی خام آبو، وَ کلِیکش لی زعی شَنوشت.^{۳۵} آنایا

واڪعاً شاگردی ما هی. ٣٢ و حكيكتا آشناسی، و حكيكت آزادتو آكو. ٣٣ آنايا سُڻ عیسی جواب د: «آما از نسل ابراهيم پیغامبرم و هسوَخت غلوم کسی نیستم. پَ چيناڻه که آگاڻش، آزاد آبی؟» ٣٤ عیسی شُ آنايا جواب د: «حكيكتا، اُ شما آگام، کسی که گناه آكو، غلوم گناهه. ٣٥ غلوم آبی همیشه تی خوڻه آنامانه، ولی پُس آبی همیشه آدمانه. ٣٦ پَ آگه پُس آزادتو پکو، واکعاً آزاد آبی.

٣٧ «آدانام که شما از نسل ابراهيمی، ولی آزدُمباله گُشته ما هی، آبی که کوم ما تی شما جی اُشنی. ٣٨ ما از چی که حدِ بای آسمونیم، اُمیدِ حرف آزانام و شما چی که از باتو نُشُنفَت، انجوم آتی.»

شما از باتو ابلیسی

٣٩ آنايا سُڻ عیسی گُت: «بای آما ابراهيمه. عیسی اُشگُت: «آگه از نسل ابراهيم هادی گری تواکه که ابراهيم اُشیکه. ٤٠ ولی آله شما آزدُمباله گُشته ما هی؛ ما مِ هام که حكيکتی که از خدا اُمُشُنفَت مِ شما گُته. ابراهيم اینا رفتار اُشیکه. ٤١ شما گری اکنی که باتو انجوم اُشد. آنايا سُڻ عیسی گُت: «آما بچِ گومون نهم! آما پک با مُهه، آنا هم خدائه. ٤٢ عیسی شُ آنايا گُت: «آگه خدا بای شما هاد، خاطرُم نیست، آبی که ما از طرف خدا اُنْدِستام و اِکا هام. ما از طرف خوم نِنْدِستام، بلکه آنا اُشْفِرِستدام. ٤٣ آدانی آبی چه حرفیام نافهمی؟ وِخاطر اِکه تَناشابه طاگت بیاری که حرفیام پِشناوی. ٤٤ شما مال باتو ابلیسی و آزدُم انجوم خواسته ئی باتو هی. ابلیس از اوّل کاتِل هاد و گری خاد حكيکت اُشنهاد، آبی که هیچ حكيکتی تی آنا نی. هر وخت دارو آگه، از ذات خوش حرف

بای ما هم تَوَاشناسی.» ٢٠ عیسی اِ حرفیه وای جی که خزائِه معبد اَنکا هاد، موگه ای که تعلیم شَد اُشگُت. ولی هِسگه اُ آنا اُشَنِگِرِت، آبی که وِخُش هِنو زِرِسدِستاد.

حرفی عیسی درباره مرگش

٢١ بعد عیسی دَفیدو شُ آنايا گُت: «ما آچام و شما آزدُم ما آگردی، و شما تی گناه خوتو آمیری. اَنکا که ما آچام شما تَناشابه پلگی.» ٢٢ پَ یهودِنی اُشگُت: «یعنی سَئِه اُ خوش پِکُشه که آگه "اَنکا که ما آچام، شما تَناشابه پلگی"؟» ٢٣ عیسی شُ آنايا گُت: «شما از زِی هی، ما از آسَمو هام. شما از اِ دُنیه وای هی، ولی ما از اِ دُنیه وای نیهام. ٢٤ مِ شما گُت که تی گناهیاتو آمیری، آبی که آگه ایمون نیاری که ما مِ هام، تی گناهیاتو آمیری.» ٢٥ پَ آنايا سُڻ عیسی گُت: «تو که هِش؟» عیسی جواب اُشد: «ما مِ هام که از اوّل مِ شما گُت. ٢٦ بُری چی یا اُم که درباره شما پِگام و محکومتو پِکنام. ولی اَنکا که اُشْفِرِستدام، حِکه و هرچی که از آنا اُمُشُنفَت، اُ دنیا اعلام اکنام.» ٢٧ آنايا سُئِفهمی که عیسی درباره بای آسمونی خاد آنايا حرف زتا. ٢٨ پَ عیسی شُ آنايا گُت: «موگه ای که اُ پُس انسان لی صلیب تَن برا گُشی، مِ موگوا اُفهمی که ما مِ هام و از طرف خوم گری ناکنام، بلکه مِ چی که بای آسمونی شُ ما یاد دَد، آگام. ٢٩ اَنکا که اُشْفِرِستدام خاد مائه. آنا تنها اُشَنِدِستام، آبی که ما همیشه گری که باعث دل خَشیشِه، انجوم اُتام.» ٣٠ وختی که عیسی اِ حرفیه وای شَراد، بُری اُ آنا ایمون سُوو.

حكيکت آزادتو آكو

٣١ بعد عیسی اُ یهودِنی که اُ آنا ایمون شُورِستاد، اُشگُت: «آگه تی کوم ما وامانی،

«حکیکتا، اُ شما اگام، گبل از اِکه ابراهیم به، ما هام!»^۹ پَ آنایا سنگ شناسیه تا سنگسارَش یَکیت، ولی عیسی اُ خوش کایم اُشیکه و از معبد دَر چو.

شفای کور مادرزاد

۹ عیسی از جی رَد اَبو، که اُ یک مردی اُشدی که کور مادرزاد هاد.^۲ شاگردیاش از آنا شُپرسی: «استاد، وَاخطر گناه کی که اِ مردا کور اُ دنیا اُنِد؟ وَاخطر گناه خوشه یا با و نَنش؟»^۳ عیسی جواب اُشد: «نِه خوش گناه اُشکِرِد، و نِه با و نَنش؛ بلکه اینا بو ت گری خدا تی آنا آشکار بیِه.»^۴ تا راز باید گری کسی که اُشفرستدستام اَنجوم هاتیم؛ شُو بُدا، و کسی اُشناسابه تی شُو گری یَکو.^۵ تا موگه‌ای که تی دنیا هام، نور دنیا هام.»^۶ عیسی اِ حرفا اُشزاد و تَف شُ لی زعی بَست و، و تَفش شَل نَک اُشیکه. بعد م شلا شُ چینی م مرد کورا گشی^۷ و شُ آنا گُت: «اُچا و تی حوض سیلوآم بِشُر.» سیلوآم یعنی فرستد بُد. پَ م کورا چو و اُششو، و خاد چینی بینا اَگشت.

^۸ هُمسادی و کیبی که گبلته اُ آنا موگه گَدئی شُدیدستاد، شو اُگت: «م اِ م مردا نی که اُشست و گَدئی شیکه؟»^۹ مُشتی از آنایا شُگت: «میِه.» بَکیه شُگت: «نِه چُن اُنا یِه.» ولی آنا هَمش شُگت: «ما م هام.»^{۱۰} از آنا شُپرسی: «پَ چینا چشیات واز اَبو؟»^{۱۱} آنا جواب اُشد: «پَک مردی که اسمش عیسی هاد، شَل نَک اُشیکه و شُ چشیم گشی و اُشگت "تی حوض سیلوآم اُچا و بِشُر." پَ چدام، اُمشو و چشیم اِدا.»^{۱۲} از آنا شُپرسی: «آنا گُته؟» جواب اُشد: «نانام.»

^{۱۳} پَ م مردا که گبلا کور هاد، شُنخِ عالیی فرکه فریسی اُتو.^{۱۴} م رازا که عیسی شَل نَک

آزاد؛ آسیی که دروغگوئِه و بای دروغگوئیایِه.^{۱۵} ولی وَاخطر اِکه ما حکیکتا اگام. حرفیام باور ناکنی.^{۱۶} چه یک از شما شَشا به محکومم یَکو که حتی یک گناهی اُمیکرد؟ اَگه ما حکیکتا اگام، آسیی چه حرفیام باور ناکنی؟^{۱۷} کسی که از خدایِه، اُ کلوم خدا گاش گر اَکو؛ دلیل اِکه شما اُ کلوم خدا گاش گر ناکنی، اِیه که از خدا یِهی.»

گبل از ابراهیم، ما هام

^{۱۸} یهودنیا جواب شُناد: «اُتدی راست مُگت که تو سامری هیش و دیو اُته؟»^{۱۹} عیسی جواب اُشد: «ما دیو اُمنی، بلکه اُ بای اَسمونیم حرمت اکنام، ولی شما اُ ما بی حرمتی اکنی.^{۲۰} با اِ حالا، ما اُزدمبالِه اِ نِهام که اُ خوم شکوه و جلال هاتام. ولی کسی هه که اُزدمبالِه جلال دَد اُ مایِه، و کسی که حُکم اَکو، میِه.^{۲۱} حکیکتا، اُ شما اگام، اَگه کسی کلوم ما اَنجوم هاد، تا اَبَد مرگ ناپیِه.»^{۲۲} یهودنیا شُن عیسی گُت: «اَلِه دِگه مُقهی که دیو اُته! ابراهیم و بَکیه پیغامبریا هم مُردت، و اَلِه تو گُتاش، "اَگه کسی کلوم ما اَنجوم هاد، هِسوخت نامری!"^{۲۳} م تو از جد اَما ابراهیم گپته هیش؟ آنا مُرد، پیغامبریا هم مُردت. تو فکر اَکنش کِه هیش؟»^{۲۴} عیسی جواب اُشد: «اَگه ما اُ خوم جلال هاتام، جلال ما ارزشی اُشنی. اُناکه اُ ما جلال اَد بای اَسمونن مایِه، م که شما اگائی، خدای اَما یِه.^{۲۵} شما اُ آنا ناشناسی، ولی ما اُ آنا اُشناسام. اَگه یَگام اُشناسناسام، چُن شما دروغگو اَبا م. ولی ما اُ آنا اُشناسام و کلومش اَنجوم اَتام.^{۲۶} جد شما ابراهیم خارامی شیکه که رازم بیَیه؛ آنا اُشدی و خارام اَبو.»^{۲۷} پَ یهودنیا شُن عیسی گُت: «تو هِنو پنجاه سال اُتی، اُ ابراهیم اُتدِد؟»^{۲۸} عیسی شُ آنایا گُت:

آله ډدام.» ٢٦ آنايا اُ مردی که چشپاش واز
 آډستاد شُگت: «خاد تو چه اَشیکه؟ چينا
 چشپات واز شاکیه؟» ٢٧ آنا جواب اُشد: «ما
 که گبلاُم شما گُت، شما گاش گر ناکنی؛ آبی
 چه نُنّه دوباره پشناوی؟ مَ شما هم نُنّه شاگرد
 آنا بی؟» ٢٨ آنايا سُن آنا دُشمو دَ، شُگت:
 «تو شاگرد آنا هِش! آما شاگرد موسی پیغامبرم.
 ٢٩ آما آدانم خدا خاد موسی حرف اُشزاد. ولی
 نادانم اُ مردا از کُ اُنډ.» ٣٠ مَ مردا سُن آنايا
 جواب دَ: «عجیبه! اُ مردا چشپاش واز شاکیه، و
 شما هِنو نادانی از کُ اُنډ.» ٣١ آما آدانم که خدا
 اُ صدای گُتهکاريا گاش گر ناکو، ولی آگه کسی
 خداپرست به و خواستَه آنا اُنجوم هادَ، خدا
 اُ صدای آنا گاش گر آکو. ٣٢ از شروع دنیا تا
 آله هِسوخت سُنفت نُبډ که کسی چِشی یک
 کور مادرزاد واز پکو. ٣٣ آگه اُ مردا از طرف
 خدا نهاد، اُشناشبو هیچ گری پکو.» ٣٤ آنايا
 جواب سُناد: «تو که سر تا پا تی گناه اُ دنیا
 اُنډسِتیش. آله اُ ما درس دَداش؟» پُ اُ آنا سُنډر
 که.

٣٥ عیسی اُشسُنفت که آن مردا سُنډر کړد، اُ
 آنا شاجو و اُشگت: «اُ پُس انسان ایمون اُته؟»
 ٣٦ آنا جواب شاد: «آقا، بیگه کی ت اُ آنا ایمون
 بیارام.» ٣٧ عیسی سُن آنا گُت: «تو اُ آنا اُنډډ!
 هَمیّه که آله خاد تو حرف رَتا.» ٣٨ آنا اُشگت:
 «سروُم، ایمون اُم.» و اُ عیسی پرستش اَشیکه.
 ٣٩ عیسی اُشگت: «ما آبی حُکم کړد اُ اُ
 دُنیهوا اُنډستام، ت کیسی که کورِت، بِنِت
 و کیسی که اُبنِت، کور بېت.» ٤٠ مُشتی از
 قَریسِنیا که اُنکا هادِت، وختی اُ حرفیهوا
 سُنسُنفت، شُگت: «آما هم کوریم؟» ٤١ عیسی
 سُن آنايا گُت: «آگه کور هادی تخصیری نُهناډ؛
 ولی آله که آگائی: ”آما اَینم“، تخصیرکار آدمانی.

اُشکړدستاد و چشپاش واز شاکړدستاد، شنبه
 مکتَس یهودنیا هاد. ١٥ پ قَریسِنیا هم از آنا
 شُپرسی که چينا چشپاش واز آبو. مَ مرد کورا
 جواب اُشد: «آنا لی چشپاش سُل اَشگشی و
 اُمشو و آله ډدام.» ١٦ مُشتی از قَریسِنیا شُگت:
 «اُ مردا از طرف خدا نی، آبی که کانون شنبه نَا
 رعایت ناکو.» ولی بکَیّه شُگت: «چينا آدمای
 که گُتهکاره، ششابه اینا نیشونه و معجزه یی
 اُنجوم هاد؟» و بِنشو اختلاف اُفته. ١٧ پ
 دَقیدو از مَ کورا شُپرسی: «تو دربارَه آنا چه
 آگایش؟ آبی که آنا چشپات واز شاکړد.» مَ
 مردا جواب اُشد: «آنا یک پیغامبره.»

١٨ یهودنیا باور سُنیکه که مَ مردا کور هاد
 و چشپاش واز اُډډ، تا اِکه اُ با و نَنّه مَ مردا
 که چشپاش واز اُډستاد جار شُزاد ١٩ و از
 آنايا شُپرسی: «اُ پُس شمائه، مَ که آگائی کور
 اُ دنیا اُم؟ پ چينا یّه که آله اَینه؟» ٢٠ با و
 نَنش جواب سُد: «آدانم که اُ پُس آمائه و
 کور اُ دنیا اُم. ٢١ ولی آما نادانم که آنا آله
 چينا اَینه، و نادانم که چشپاش واز شاکړد. از
 خوش پُرسی. آنا خوش گِپه و دربارَه خوش
 حرف آزاد.» ٢٢ با و نَنش وَاخطر اِکه از یهودنیا
 شو اُترسی اینا شُگت. آبی که یهودنیا گبَلته
 توافک شُکړدستاد که آگه کسی اعتراف پکو
 عیسی هَم مسیح موعوده، اُ آنا از عبادتگاه
 یهودنیا سُدَر کِیت. ٢٣ وَاخطر هَم هاد که
 با و نَنش شُگت، «آنا خوش گِپه؛ از خوش
 پُرسی.»

٢٤ پ دَقیدو اُ مَ مردی که گبلاُم کور هاد،
 جار شُزاد و سُن آنا گُت: «اُ خدا جلال
 هاد! آما آدانم که عیسی یک مرد گُتهکاریه.»
 ٢٥ مَ مردا جواب اُشد: «اِکه آنا گُتهکاره نانام.
 یک چی آدانام، و آنا هم اِکه کور هادام، و

ما چیئِنْ خَشْ هام

۱. «حکیکتًا، اُ شما اگام، اَناکِه از دَر اُ
تک اوشه گهریا نیچه، بلکه از دَوار
بَرا اچه که از رهیدو تِک اوشه چِدِسِبِه، دُز
و راهزَنه. ۲ ولی اَناکِه از دَر جا اچه، چیئِنْ
گهریاَنه. ۳ دَربو، دَر از لی انا واز اَذکو و گهریا اُ
صدای انا گاش گر اکنت؛ انا اُ گهریاش و اسم
جار آزاد، و اُ انایا دَر اَبه. ۴ وَختی هَمَه گهریاش
شُدَر بو، جلوتَه از انایا اچه و گهریا شُزْدُمبالَه
اچَت، اِیسی که صدایش اشناسِت. ۵ گهریا اَزْدُم
غریبَه ناچَت، بلکه از انا اگروخت، اِیسی که
صدای غریبَه یائنا ناشناسِت.»

۶ عیسی اُ مَثَلًا اِیسی انایا اَشگت، ولی انایا
شُنیفَهی که عیسی اُ انایا چه گُتا.
۷ پَ عیسی دَفیدو شُ انایا گُت: «حکیکتًا،
اُ شما اگام، ما اِیسی گهریا، «دَر» هام؛ ۸ انایا کِه
گیل از ما اُنَدِت، هَمَه دُز و راهزَنِت، ولی گهریا
اُ انایا گاش شُن گر نیکه. ۹ ما «دَر» هام؛ هرگه
از رَه ما جا اچه نجات پیدا اکو، جا اچه و دَر
اُدا و چراگه اَذجَر. ۱۰ دُز نِدا م اِکِه اِیسی دُزی و
گُشتَه و نابود کِرْد؛ ما اُندام ت انایا زندگی شُبه
و انا و قَراوونی شُبه.

۱۱ «ما چیئِنْ خَشْ هام. چیئِنْ خَشْ جوئش
اِیسی گهریا اَد. ۱۲ کسی که مُزد بَگیره و چیئو
نی و گهریا مال انا نی، هر وَخت بِنَبه گرگ
اُندا، اُ گهریا ول اکو و اگروخه، و گرگ اُ گهریا
حمله اکو و بَخش و پَلاشو اکو. ۱۳ مُزد بَگیر
اگروخه، اِیسی که فَکَط مُزد بَگیره و فَکر
گهریا نی. ۱۴ ما چیئِنْ خَشْ هام. ما اُ گهریام
اَشناسام و گهریام هم مَشناسِت، ۱۵ هَمونا کِه
بای اِسمونی مَشناسِه و ما هم اُ بای اِسمونی
اَشناسام. ما جوئم اِیسی گهریا اَتام. ۱۶ ما گهری
دِگِه اُم که از اُ اوشه وَا نَهت. باید انایا هم شُ

بیارام و انایا اُ صدای ما گاش گر اکنت. م
موکوا یَک گله اَیت خاد یَک چیئو. ۱۷ وَخاطر
اُ، بای اِسمونی خاظَرُم شَئِه که ما جوئم اَتام
ت دَفیدو انا اَپس گِرام. ۱۸ هِسکه جوئم از ما
ناگِر، بلکه ما انا و میل خوم اَتام. ما اِکتدار اُم
انا هاتام و اِکتدار اُم انا اَپس گِرام. اُ حُکما از
بای اِسمونیم اُمگِرَتَه.»

۱۹ وَخاطر اُ حرفَه وَا، دَفیدو بین یهوَدِیا
اِختلاف اَفْتَه. ۲۰ بُری از انایا شُگت: «اُنا دیو
اَشَه و گِنائِه؛ اِیسی چه اُ انا گاش گر کِرْدای؟»
۲۱ مُشَتیدو شُگت: «ایا حرفی کسی که دیو
اَشَه نی. م دیو شَشاِبِه چِشی کوریاا واز اکو؟»

ما و با یِکی هِم

۲۲ م رَمونا تِک شهر اورشلیم عید وَکف
معبد یهود هاد. زَمستو هاد ۲۳ و عیسی تِک
معبد، تِی تالار سلیمون رَه اچو. ۲۴ پَ یهوَدِیا
دُور عیسی جمع آوِیت و شُگت: «تا کی تِئِه
مُن تِی شَک هُئِش؟ اگِه تو مسیح موعودش،
واضح اُ اما بَیگِه.» ۲۵ عیسی جواب اَشْد: «ما
مُ شما گُت، ولی شما باور ناکنی. گِرِی که ما
و اسم بای اِسمونیم اکنام، دریاَرَه ما شهادت
اَیت. ۲۶ ولی شما باور ناکنی، اِیسی که از گهری
ما نی. ۲۷ گهری ما اُ صدام گاش گر اکنت؛ ما
اُ انایا اَشناسام و انایا اَزْدُمبالَه ما دِیت. ۲۸
اُ انایا زندِگِن اَبَدی اَتام، و هِسوَخت هلاک
ناپِت. کسی اُ انایا از دست ما ناگِر. ۲۹ بای
اِسمونیم که انایاا شُ ما دِید از هَمَه گِئِئِه، و
هِسکه اَشناساِبِه اُ انایا از دست با بَگِر. ۳۰
و با یِکی هِم.»

۳۱ تِک دَفیدو یهوَدِیا سنگ شُناسِه تا اُ
عیسی سنگسار بَکِنِت. ۳۲ عیسی شُ انایا گُت:
«ما بُری گِرِی خَش از طرف با مُ شما نِشو دَ.
وَخاطر چه یَک از انایا تِئِه سنگسارُم بَکِنی؟»

و مرگ تَموم نايه بلکه آيی شکوه و جلال خدائه، ت پُس خدا ا واسطه انا جلال پيدا يکو. ۵ عیسی، خاطر مارتا و دادشو و ایلعازرا شئست. ۶ پ وَختی اُششُفت که ایلعازر مریضه، دو رازیدو م جی که هاد، آمود.

۷ بعد ش شاگردیاش گت: «بِلگی دَفیدو ا منطقِه یهودیه اُچم.» ۸ شاگردیاش شُن انا گت: «استاد، بُری وَخت نی که یهودنیا شئست سنگسارت بکنت، تو دَفیدو تیه ا آنا اُچش؟» ۹ عیسی جواب اشد: «م راز، دوازده ساعت نی؟ اناکه تی راز ره اُچه، نافته، آيی که نور ا دُنیهوا اینه. ۱۰ ولی اناکه تی شو ره اُچه، افته، آيی که نور تی وجودش نی.» ۱۱ عیسی بعد از اِکه ا حرفتهوا اُشرا، ش انايا گت: «رَفیکمو ایلعازر خته، ولی اچام ت بیدار شاکنام.» ۱۲ شاگردیا شُن انا گت: «سرور اما، اگه خته، به شَدبه.» ۱۳ عیسی درباره مرگ انا حرف شَزا، ولی شاگردیا گمون شواکه منظورُش اِته که ایلعازر خته تا استراحت يکو. ۱۴ م موگوا عیسی واضح ش انايا گت: «ایلعازر مُرده، ۱۵ و آيی شما خارامام که انا نهادام، تا بلکه شما ایمون بیاری. ولی آله بِلگی ت شُخد اُچم.» ۱۶ پ توما، که شُن انا جُمیلی اگت، ش بکيه شاگردیا گت: «بِلگی اما هم اُچم ت خاد انا بَیرم.»

ما هام کیامت و زندگی

۱۷ وَختی عیسی ا اناک رسی، اشفه می چهار راز که ایلعازرا شُن تی مَکَبَره نَد. ۱۸ بیت غنیا نَزیک شهر اورشليم هاد و تا اناک فاصلش سه کیلومتر هاد. ۱۹ بُری از یهودنیا خد مارتا و مریم اُنْدستادِت ت وَخاطر مرگ کاکشو آروم شُناکنت. ۲۰ پ وَختی مارتا اُششُفت که عیسی ا اناک اُنْدا شُ جلو چو، ولی مریم

۳۳ یهودنیا جواب شُناذ: «وَخاطر گر خَش نی که مِیه سنگسارت بکنیم، بلکه وَخاطر اِته که کُفر گُتاش، آيی که اَدامش و ا خوت خدا اگايش.» ۳۴ عیسی ش انايا جواب د: «م تی شریعت شما نوشته نَبِد که "ما اُمگت، شما خدائیا هی؟" ۳۵ اگه خدا ا کبسی که کلوم خدا انايا رَسِد، 'خدائیا' اِکه - و انا اَدانم که هیچ کِسْمتی از نوشته تی مَکَدَس بی اعتبار نايه - ۳۶ پ چينا ا کبسی که با انا تَکدیس اَشکِرِد و ش ا دُنیهوا فِرستِد، اگای "کُفر گُتاش،" فَکَط وَخاطر اِکه اُمگت: "پُس خدا هام؟" ۳۷ اگه گری بامو اَنجوم ناتام، پ ا ما ایمون مَباری. ۳۸ ولی اگه گری بامو اَنجوم اَتام، حتی اگه ا ما ایمون نَداری، ا م گریهوا ایمون بیاری ت پَدانی و باور تبه که با تی مایه و ما تی با.» ۳۹ پ یک دَفیدو شئست اَشبِگِرِت، ولی عیسی شُزْدست گروخت.

۴۰ دَفیدو عیسی ا اناو رود اُردن چو، و اناک آمود، مِکا که یحیی اوّل غُسل تعمید شَد. ۴۱ خلیا خد عیسی اُنْدِت. انايا شُگت: «یحیی هیچ نِشَوْنه و معجزه ای اَشنیکه، ولی یحیی هرچی درباره ا مُردا اَشگت، راست هاد.» ۴۲ خلیا اناک ا عیسی ایمون شُئو.

مرگ ایلعازر

یک مردی و اسم ایلعازر مریض هاد. انا مال دِه بیت غنیا هاد، م دِهی که مریم و دادشو مارتا مال اناک هادِت. ۲ مریم م زنی هاد که ا پتی خداوند عیسی عطر اَشگشی و خاد بُشگش پتی انا هُشک شاکه. و کاکشو ایلعازر مریض هاد. ۳ پ دادتی ایلعازر آيی عیسی پیغوم شُفِرست، شُگت: «سرور اما، اناکه خاطرُش تیه مریضه.» ۴ ولی وَختی عیسی ا خبرا اُششُفت، اَشگت: «ا مریضنا

عیسی ایلعازر زنده آدکو

۳۸ عیسی دَفیدو بُری غمگین بو، حَید مَکَبَرَه اَم. مَکَبَرَه، اِشکَتی هاد که جلوو دَهَنَش سنگ گاتی شُنْدِستاد. ۳۹ عیسی اَشْگَت: «سنگا اُ لَرْد زنی.» مارتا دادی میت شُ عیسی گت: «سروزم، اَلَه دِگه بو اَشْکِرْد، اِسی که چهار راز که مُرده.» ۴۰ عیسی شُ انا گت: «مُ تو نِگت که اگه ایمون بیارش، شکوه و جلال خدائا اَینِش؟» ۴۱ پ اناپا سنگا شُن لَرْد زاد. عیسی چش شُ اَسمو کِه و اَشْگَت: «با، شَکُرت اکنام که حَرْفُم اَنَشْنُفَت. ۴۲ مَدانِست که تو همیشه حَرْفُم اَشْناوَش. ولی انا وَاخاطر مردمی که اِک وایستَدِست اَمگت، ت ایمون بیارت که تو اَنَفِرِستَدِستام.» ۴۳ عیسی ا حَرْفیهوا اَشْزاد و بعد و صدای بلند جار اَشْزاد: «ایلعازر، دَر پدا!» ۴۴ مردی که مُردستاد، و دست و پِ کفن بَستَه و دستمالی که دُور لوش شُپِچِدِستاد، دَر اَم. عیسی شُ اناپا گت: «واز اَشْیکنی و بَهری اَچه.»

نَکْشَه کُتل عیسی

۴۵ پ بُری از یهو دنیا که اَمَره مریم اَنْدِستادِت و شُدی که عیسی چه اَشْیکه، ا انا ایمون شُئو. ۴۶ ولی مُشتی از اناپا حَید عالمی فرکه قَریسی چِدِت و ا اناپا از گری که عیسی اَنجوم اَشْدِستاد، باخبر شُکِه. ۴۷ پ کاهنی گپ معبد و قَریسِنیا جلسه شُگِرت، شُگت: «چه بَکِیم؟ اِسی که ا مُردا بُری نِشَوَنه و معجزه یَا اَنجوم آد.» ۴۸ اگه بَهرِم هَمینا جلو اَچه، هَمَه ا انا ایمون دارِت، و رومنی دِئِت، هم معبدمو اِگِرت و هم ملتمو مُزْدست اَدِسهِت.» ۴۹ ولی یکی از اناپا کِه اَسْمُش قیافا هاد، و م سالا گِپَرین کاهن هاد، شُ اناپا گت:

تی خَوَنه اَداسْتاد. ۲۱ مارتا شُ عیسی گت: «سروزم، اگه اِک هادِش کاکمو نامُرد. ۲۲ ولی اَدانام که حَتی هَم اَلَه هم هَرچی از خدا اُتَبَه، خدا اُ تو آد.» ۲۳ عیسی شُ انا گت: «کاکتو دَفیدو زنده آدیه.» ۲۴ مارتا شُ انا گت: «اَدانام که تی راز کِیامَت دَفیدو زنده آدیه.» ۲۵ عیسی شُ انا گت: «ما هام کِیامَت و زندگی. هرکه اُ ما ایمون بیار، حَتی اگه بَمری، دَفیدو زنده آدیه. ۲۶ و هرکه زنده و اُ ما ایمون اَشْه، هِسوخت نامری؛ انا باور اَکِنِش؟» ۲۷ مارتا اَشْگَت: «بله، سروزم، ما ایمون اَم که تو مسیح موعود، پُسی خدا هِش، م که باید اُ دَنیهوا بیاد.» ۲۸ وختی مارتا انا اَشْگَت چو و شُ دادَشو مریم جار زاد، شُ لَرْد گشی و شُ انا گت: «استاد اِکایه و جار اَنَزتا.» ۲۹ مریم وختی انا اَشْشُفَت، چُخو آپابو و حَید عیسی چو. ۳۰ عیسی هَنو اُ تَک دِه نِچِستاد، بلکه هَنو مِکا هاد که مارتا شُ جلو چِستاد. ۳۱ یهو دینی که خاد مریم تی خَوَنه هادِت و آرومُش شواد کِه، وختی شُدی مریم چُخو آپابو و دَر چو، شُرْدَمبالَه چِدِت. اناپا گمون شواد کِه مریم حَید مَکَبَرَه چِدا تا انا گِریخ بَکو. ۳۲ وختی مریم اُ مِکاکِه عیسی هاد رَسی و ا انا اَشْدی، اُ پی یاش اَفْتَه و اَشْگَت: «سروزم، اگه اِک هادِش کاکمو نامُرد.» ۳۳ وختی عیسی اَشْدی که مریم گِریخ کِردا و یهو دینی که شُمره هادِت هم گِریخ شواد کِه، تی روح خوش بُری غمگین و سخت پَریشون بو. ۳۴ عیسی اَشْپَریسی: «انا تَن کُ نَد؟» اناپا شُن انا گت: «سرور اَم، پدا و پِین.» ۳۵ عیسی گِریخ اَشْیکه. ۳۶ پ یهو دنیا شُگت: «بِینی چاد خا طُرُش شُست!» ۳۷ ولی مُشتی از اناپا شُگت: «کسی که چِشی اَن مرد کورا واز شا کِه، اَشْناشبو جلوو مُردَه ا مُردا هم بَگِری؟»

آشخړيوط، که يکي از شاگردی عیسی هاد، و بعداً آنا شُ تحویل دشمن دَ، اُشگت: ^۵ «آسی چه! عطرا که کیمش کد سیصد دینار، فَرته نیو، و پولش اُ فخریا دَد نیو؟» ^۶ یهودا اِنا اُشگت، نه وَاطر اِکه تی فکر فخریا هاد، بلکه وَاطر اِکه دُز هاد؛ کِسَه پول خَرچن گروه دست آنا هاد و از پولی که شُخدا آنه، شُدزی. ^۷ پَ عیسی اُشگت: «گری تُن آنا نِه! آسی که اِ عطرا آسی راز کفن و دفن ما نِگه اُشکِردستاد. ^۸ آسی که اُ فخریا همیشه خاد خوتو تْهه، ولی اُ ما همیشه تْنی.»

^۹ جمعیت گاتی از یهودنیا، وختی شُقهی عیسی اُنکا، اُنِدِت تَ نه فکط اُ عیسی، بلکه اُ ایلعازر هم که عیسی اُ آنا از مُردِیا زنده شاگردستاد، بِنِت. ^{۱۰} پَ کاهینی گپ معبد نکشه شُگشی که اُ ایلعازر هم بکِشِت، ^{۱۱} آسی که باعث بُدستاد بُری از یهودنیا از آنا یا واگردت، و اُ عیسی ایمون بیارت.

ورود شاهانه عیسی

^{۱۲} راز بعد، جمعیت گاتی که آسی عید پَسَخ اُنِدستاد، وختی شُشُفت که عیسی اُ شهر اورشلیم اُندا، ^{۱۳} پِثی مُه تی دستشو شُگِرت و اُ جلوو عیسی چِدِت. آنا یا و صدای بلند شواگت:

«نجات هاد!

مُتبارکه اُناکه

و اسم خداوند آدا،

مُتبارکه پادشاه اسرائیل!»

^{۱۴} عیسی گُره الاغی شاجو و سوار بو، هَمونا که تی کتاب زکریای پیغامبر نوشته بُد:

^{۱۵} «مَترس! آی اورشلیم، دُت

کاو صهیون،

بین پادشاهت اُندا،

«شما هیچ چی نادانی ^{۵۰} نافهمی که آسی شما بهتْه که یک نفر وَاطر کوم پمري، تا اِکه هَمه ملت هلاک بَيت.» ^{۵۱} قیافا اِ حرفا از خوش اُشنگت، بلکه وَاطر اِکه م سالا گِترين کاهِن هاد، پيشگوپی اُشکه که عیسی وَاطر ملت آمري، ^{۵۲} ته فکط وَاطر ملت، بلکه آسی جمع اِکِرَد و يکي کِرَدِه اولادی خدا که تی گل دنيا پَخِشت. ^{۵۳} پَ از م رازا نکشه شُگشی که اُ عیسی بکِشِت.

^{۵۴} وَاطر هَم عیسی دِگه غلنی بین یهودنیا رفت و آمد اُشناکه، بلکه از اُنکا اُ شهر اِفرایم جی که نَزیک بیابو هاد چو و خاد شاگردیاش اُنکا اُمود.

^{۵۵} عید پَسَخ یهودنیا نَزیک هاد، و از دوروتر تعداد زیادی گبل از پَسَخ اُ اورشلیم چِدِت تَ رسم و رسوم پاک اُبْدشو اُجا بیارت. ^{۵۶} آنا یا اَزْدَم عیسی اِگِشِت و م موگوا که یک معبد وَاِستدستاد، شُن يه اُگت: «چه گمون اکنی؟ یعنی اصلاً آسی عید نِدا؟» ^{۵۷} ولی کاهینی گپ و قریسنا فرمو شُدستاد که اگه کسی آدو عیسی گُته، باید اُ آنا یا خبر هاد تَ اُشِگِرت.

مریم اُ عیسی عطر اُشگشی

۱۲ شش راز گبل از عید پَسَخ، عیسی اُ دِه بَيت عَنبَا، جی که ایلعازر زندگی شُکه اُم، ایلعازر م هاد که عیسی از مُردِیا زنده شاگردستاد. ^۱ پَ اُنکا وَاطر عیسی شوم شُد. مارتا پذیرای شُکه و ایلعازر يکي از کِسی هاد که خاد عیسی سِر سفره اُداستاد. ^۲ م موگوا، مریم یک شیشه عطر گِرو از سنبل خالص که حدود نیم لیتر هاد شایسه و ش پِی عیسی گشی و تی پاش خاد بُشگش هُشک شاکه، اونا که خونه پُر از بوي م عطرا بو. ^۴ ولی یهودای

آنا سوار گُره الاخی اُندا!»

عیسی از مرگ خوش حرف آزاد

۲۷ «آله جونم پريشونه. چه بگام؟ بگام، "آی با! ا ما از ا ساعت سخت نجات هاد؟" ولی ما و خاطر هم دلیلايه که تا ا ساعت رسدستام. ۲۸ با، اسم خوتا جلال هاد!» بعد صدایی از آسمو اَم که: «جلال امدد و دَقیدو جلال اَتام.» ۲۹ جمعیتی که آنکا وایستدستادت و ا صدانا شُشُنفَت، شُگت که ا غُرشت هاد. بَکته شُگت: «یک فرشته‌ای خاد آنا حرف اُشزاد.» ۳۰ عیسی ش اُنا یا گت: «ا صدانا آیی شما هاد، نه آیی ما. ۳۱ آله موگه حُکم کِرد ا دُنیه‌وايه؛ آله رئیس ا دُنیه‌وا ادر بَسته آیه. ۳۲ و ما وختی ا بَرَّه صلیب گِشَد بیام، ا هَمَه مردم طرف خوم اگشام.» ۳۳ آنا انا ا شُگت، ت نشو هاد که گرار چینا بمری. ۳۴ ب جماعت شُگت: «طَبک م چی که از تورات مُشُنفَت، مسیح موعود تا ابد زنده اَدَمایه، ب چینایه که اگاش پُس انسان باید ا صلیب گِشَد بیه؟ ا پُس انسان کی؟» ۳۵ عیسی ش اُنا یا گت: «هیلیدو، نور بین شمايه. تا موگه‌ای که ا نور تَهه، ره اچی، نکو تاریکی تُبِگر. انا که تی تاریکی ره اچه، نادو ک اچه. ۳۶ تا موگه‌ای که ا نور تَهه، ا نور ایمون بیاری تا بچی نور بی.»

بی‌ایمونن مردم

عیسی وختی ا حرفیه‌وا ا شُگت، از آنکا چو و ا خوش از انا یا کایم ا شُکه. ۳۷ با اکه عیسی جلوو چش انا یا اینا بُری نشونه و معجزه‌یا آنجوم اشدستاد، هِنو ا نا ایمون شُنیو. ۳۸ ت آن حرفی که اِشعیای پیغامبر ا شُگستاد آنجوم بیه: «آی خداوند، که پیغوم امانا باور ا شُکرد،

۱۶ شاگردیاش، اَوّل ا چی‌یه‌وا شُنفهمی، ولی وختی عیسی بعد از مرگش زنده آبو، شُن یاد اَم که ا چی‌یه‌وا تی نوشته‌ئی مکدس دربارِه آنا نوشته بُد و خاد آنا هم ا گریه‌وا شُکردستاد. ۱۷ م جماعتا که وختی عیسی ا ایلعازر از مَکَبَره جار اُشزاد و از مُردِیا زنده شا که شُمره هادت، هَمینا ا اتفاکا ا بَکته شهادت شواد. ۱۸ دلیل اکه م جماعتا ا جلوو عیسی چِدِت ا هاد که، شُشُنفستاد عیسی ا نشونه و معجزه‌وا آنجوم اشدستاد. ۱۹ پ عالمی فِرگه قریسی شُن یه گت: «ددای که گری تُناشابه بکنی؛ چش بکنی که هَمَه دنیا اَرْدُمبالِه آنا چسیت.»

یونانیان اَرْدُم ملاکات خاد عیسی

۲۰ بین کیسی که تی عید پَسَخ آیی عبادت ا اورشلیم اُندستادت، مُشتی یونانی هادت. ۲۱ انا یا خد فیلیپس اُندِت، فیلیپس مال شهر بیت صیدا تی منطکه جلیل هاد، انا یا شُن فیلیپس گت: «آقا، مِئِه ا عیسی بِنِم.» ۲۲ فیلیپس چو و ش اُندیراس گت، و فیلیپس و اُندیراس هر دوتا شو چِدِت و شُن عیسی گت. ۲۳ عیسی ش اُنا یا گت: «موگه مرگ و زنده ا بَدَیه پُس انسان رسد. ۲۴ حکیکتا، ا شما اگام، اگه دونه گانوم تی بل نفتِه و نِمِری، تنها اَدَمایه؛ ولی اگه بمری، بُری ثمر آد. ۲۵ کسی که خاطر جوئش شَیه، آنا از دست آد. ولی کسی که تی ا دُنیه‌وا نَخج جوئش ا شُنیه، ا نا آیی زندگن ابدی نگه اکو. ۲۶ اگه کسی ا ما خدمت اکو باید اَرْدُمبالَم بیا؛ و جی که ما هام، خادم ما هم اَنکا یه. اگه کسی ا ما خدمت بکو، بای ا سِمو نی ا نا حرمت اکو.

که فرمې آنا زندگنې آبدیه. پ م چی که اګام،
درست هموناڼه که با ش ما ګټه.»

عیسی پی شاگردیا اشر

۱۳ ګبل از عید پسخ، عیسی اشفه می که
وختش رسد تا از دنیهوا حد بای
آسمونی اچه، آنا ا شاگردیاش که تی دنیهوا
خاطرشو شست، تا و آخر محبت اشکه.

۲ موګه شوم خرد بو. ابلیس ګبلته از ا ش تی
دل یهودای اشخربوط، پس شمعون، نډستاد
که ا عیسی تحویل دشمن هاد. ۳ عیسی که
شدانست با مچیا ش دست آنا دد و از طرف
خدا ا ند و ا حد خدا آدگرد، ۴ از سر شوم
آپابو. عیسی عباش شدر آو و حوله ای شابه
و ش ګمرش بست. ۵ بعد هو ش تی لګانی
لت و شروع ا ششته پی شاگردیا اشکه و خاد
حوله ای که ش ګمرش بستستاد هسک شدکه.

۶ وختی ا شمعون پطرس رسی، آنا ش عیسی
ګت: «سرورم، تو تیه پی ما پشرش؟» ۷ عیسی
جواب شاد: «آله نافهمش چه کردام، ولی
بعد افهمش.» ۸ پطرس ش آنا ګت: «نه اصلاً
ناهرام پی یام پشرش!» عیسی جواب اشد: «اګه
اتنشرام دګه سهمی خاد ما اتی.» ۹ شمعون
پطرس ش عیسی ګت: «سرورم، نه فکط
پی یام، بلکه دستیام و سرم هم پشرا» ۱۰ عیسی
جواب اشد: «آناکه جونش ا ششسته، ا ششسته
احتیاج اشنی، و غیر از پی یاش. آیی که سر تا
پا پاکه. شما پاک، ولی نه همتو.» ۱۱ آیی که
عیسی شدانست که ا آنا تحویل دشمن آد،
و خاطر هم ا شګت: «همه شما پاک نهی.»

۱۲ بعد از اکه عیسی پی یاشو ا ششو، عباش
شبار که و دقیدو سر سفره شوم شست. و ش
آنا ګت: «م چی که خاد شما امکه، تفه می؟
۱۳ شما ا ما استاد و سرور جار آرنی و ولم هم

و بازوی خداوند ا که آشکار بد؟»
۳۹ پ آنا یا شنباشو ایمون بیارت آبی که ا شعی
دقیدو ا شګت:

۴۰ «آنا چشیا شو کور ا شکر و،
دلشو سنگ ا شکر،
ت نکو و چشیا شو بینت و،
و دلشو بفهمت و، واگردت
و ما شفا شو هاتام.»

۴۱ ا شعی و خاطر ا، ا چی یهوا ا شګت که شکوه
و جلال عیسی ا اشدی و دربارو آنا حرف
ا شزد.

۴۲ با ا حالا، حتی بری از ګپی کوم یهود
هم ا عیسی ایمون شتو، ولی از ترس فریسنیا،
ا ایمونشو اعتراف شیکه، تا نکو از عبادتگاه
یهودنیا شندر کیت. ۴۳ آبی که آنا یا خاطر
عرتی که از طرف آدامیا هاد بشته شست تا
عرتی که از طرف خدا هاد.

عیسی ام تا دنیانا نجات هاد

۴۴ و عیسی و صدای بلند ا شګت: «هرکه
ا ما ایمون بیار، نه ا ما، بلکه ا کسی
که ا شفرستدستام ایمون شتورد. ۴۵ و هرکه
ا شدیدام، ا کسی که ا شفرستدستام ا شدید. ۴۶ ما
چن نوری ا دنیهوا اندستام تا هرکه ا ما
ایمون بیار، تی تاریکی آیمانه. ۴۷ اګه کسی حرفم
پشناو، ولی آنا انجوم ند، ما نیام که ا م آداما
محکوم اکنام؛ آبی که ما نندستام تا ا دنیا
محکوم یکنام، بلکه اندستام تا ا دنیا نجات
هاتام. ۴۸ آبی کسی که ا ما رد پکو و حرفیام
ګبول نکو، ګسیدو هه که ا آنا حکم اکو؛ م
حرفی که ا مګته، تی راز آخر ا آنا حکم اکو.
۴۹ آبی که ما از طرف خوم حرف ا مزاد، بلکه
بایی که ا شفرستدستام خوش ش ما فرمو دد که
چه یګام و از چه حرف یزنم. ۵۰ و ما آدانام

بعد از آنکه لکمه‌ها شایه، شیطان شُ تی جو چو. عیسی شُ آنا گُت: «هرچی که تَبّه آنجوم هایش، زودته آنجوم هاد.»^{۲۸} ولی هیچ‌یک از کیسی که بَر سفره اداستادت، شُنفهمی آبی چه عیسی انا شُ یهودا گُت.^{۲۹} مُشتی گمون شُکه آبی که کسه پول خُرجی دست یهودا، عیسی اُ آنا اَکه که: «هرچی آبی عید لازم مُهه بَخل،» یا اَکه چی اُ فخریا هاد.^{۳۰} بعد از اَکه یهودا لکمه نُنّا شایه، جُخو دَر چو. و شُو هاد.

یک حُکم تازه

^{۳۱} بعد از دَر چَدّه یهودا، عیسی اُشگُت: «آله پُس انسان جلال اُشگُرت و خدا هم تی آنا جلال اُشگُرت. ^{۳۲} اَکه خدا تی آنا جلال اُشگُرت، خدا هم اُ آنا تی خوش جلال اَد و جُخو اُ آنا جلال اَد. ^{۳۳} آبی بَچیا، هیلیدو خاد شما هام. اَزدم ما اگردی و همونا که مُم یهودنیا گُت، آله اُ شما هم اگام مَکاکه ما اچام، شما تُناشابه بِلگی. ^{۳۴} حُکمی تازه اُ شما اَتم، و آنا اِنه که اُ یگدو محبت بَکنی. همونا که مُم شما محبت کُرد، شما هم باید اُ یگدو محبت بَکنی. ^{۳۵} اَکه اُ یگدو محبت بَکنی، همّه مردم اَفهیمت که شاگردی ما هی.»

عیسی اَکه پطُرس اُ آنا حاشا اکو

^{۳۶} شَمعون پطُرس اُشگُت: «سروُم، کُ چداش؟» عیسی جواب اُشد: «تو آله اُناشابه جی که ما اچام اَزدمبالم بِلگش؛ ولی بعداً اَزدمبالم دِش.»^{۳۷} پطُرس اُشگُت: «سروُم، آبی چه آله اُناشابه تَزدم بِلگام؟ ما جوئم آبی تو اَتم.»^{۳۸} عیسی اُشگُت: «جوئم آبی ما اَیش؟ حکیکتا، اُ تو اگام، کُبل از اَکه خروس بُنگ هاد، تو سه دَفّه اُ ما حاشا اکیش.»

اگائی، آبی که هام. ^{۱۴} پ اَکه ما که سرور و استاد شما هام پتی شما اُشسته، شما هم باید پتی یگدونا بَشری. ^{۱۵} آبی که ما یک نمونه مُم شما دَد ت شما هم همونا رفتار بَکنی که ما خاد شما رفتار اُمکُرد. ^{۱۶} حکیکتا، اُ شما اگام، نه نوکر از اربابش گپته، نه فرستد از فرستنده خوش. ^{۱۷} آله که اُچی‌یه‌وا اَدانی، خوش و حالتو اَکه اُ آنا یا عمل بَکنی.

^{۱۸} چی که اگام دِبارّه همّه شما نی. ما اُنا یا اَکه انتخاب اُمکُرد، اشناسام. ولی نوشته‌ئی مَکَدَس باید اُ آنجوم بَرسه که «آنا که نُنّا اُشخه، خاد ما دشمنی اُشکُرد.»^{۱۹} آله اُنا کُبل از اَکه اتفاق بَفته اُ شما اگام ت موگه‌ای که اتفاق اَفته، باور بَکنی که ما م هام. ^{۲۰} حکیکتا، اُ شما اگام، هرکه اُ کسی که ما افرستام گبول بکو، اُ ما گبول اُشکُرد و هرکه اُ ما گبول بکو، اُ کسی که اُشفرستدستام گبول اُشکُرد.»

یکی از شما اُ ما خیانت اکو

^{۲۱} عیسی بعد از اَکه اُچی‌یه‌وا اُشگُت، تی روح پَریشون بو و شهادت اُشد و اُشگُت: «حکیکتا، اُ شما اگام، یکی از شما اُ ما خیانت اکو.»^{۲۲} شاگردیا چش شُن یه اَکه، حیرون هادِت که عیسی دِبارّه که حرف رَتا. ^{۲۳} یکی از شاگردیا، که عیسی خاطرش شُست، بَر سفره حَده عیسی یک هَلگ اداستاد. ^{۲۴} پ شَمعون پطُرس اشاره شُ آنا که ت از عیسی بَرسه منظورش کی. ^{۲۵} پ م شاگردا هیلّی خو شُ عقب گشی و بَرش اُسَنته عیسی تَکیه اُشد و از آنا اُشپُرسی: «سروُم، آنا کی؟»^{۲۶} عیسی جواب اُشد: «م که اُ یگه نُنّا وختی مُم تی گسات زاد شَتام.» م موگوا تَکه نُنّا شُ تی گسات زاد و شُ یهودا پُس شَمعون اُسَخریوط د. ^{۲۷} یهودا

ما هام ره، حکیکت و زندگی

۱۴

«دلتو پریشون نیه. اُ خدا ایمون نُیه؛ اُ ما هم ایمون نُیه. ۲ تی خونه بامو بُری جا هه، اگه اینا نهاده مُم شما اگت که، اچام ت جی آیی شما آماده یکنام. ۳ اگه اچام و جی آیی شما آماده یکنام، دَفیدو دِیام و اُ شما حِدِ خوم ابرام، ت مکاکه ما هام شما هم بی. ۴ جی که ما اچام شما رهش آدانی.» ۵ توما شُ عیسی گت: «سروُم، اما نادانم تو کُ اچش، بَ چِنا ماشایه رهش بدانم؟» ۶ عیسی شُ انا گت: «ما هام ره و حکیکت و زندگی؛ هسکه حِدِ بای اَسمونی نِدا، وَغیر از اُ واسطَه ما. ۷ اگه تواسناسدام، اُ بای ما هم تواسناسی؛ اِلا مِم بعد اُ انا آشناسی و اُ انا تُدِد.» ۸ فیلیپس شُ عیسی گت: «سروُم، اُ با مَن نِشو دِ، هِم آیی اما بَسه.» ۹ عیسی شُ انا گت: «فیلیپس، بُری وَختِه خاد شما هام و هِنو اَمناسناسیش؟ کسی که اُ ما اُشیدِ، اُ با هم اُشیدِ؛ چِنا تَشایِه یگاؤش "اُ با مَن نِشو دِ"؟ ۱۰ باور اَتنی که ما تی با هام و با تی ما؟ حریفِ که ما اُشما اگام از طرف خوم نی، بلکه بایِ که تی ما اُمودِ، گریاش اَنجوم اَد. ۱۱ اِ حَرَفُم باور یکنی که ما تی با هام و با تی ماښه؛ و اِلا وَخاطر مَ گریا باور یکنی. ۱۲ «حکیکتا، اُ شما اگام، اَناکِه اُ ما ایمون اُشیه، انا هم گری که ما اکنام، اکو، و حتی گری گاتنه از اِیا اکو، آیی که ما حِدِ با اچام. ۱۳ هرچی و اسم ما نُبیئه، ما مِئا اَنجوم اَتام، تَ با تی پُس جلال پیدا یکو. ۱۴ اگه چی و اسم ما از ما نُبیئه، ما انا اَنجوم اَتام.

عیسی روح کدوس خدائا وعده اَد

۱۵ «اگه خاطر ما نُبیئه، حُکمی ما اَنجوم اَتی. ۱۶ و ما از بای اَسمونی مِئه و انا یک گُمکِنیدو

اُ شما اَد که همیشه خاد شما به، ۱۷ یعنی روح حکیکت که دنیا اَشناسایِه مِئا گبول یکو، آیی که نه اُ انا اَینه و نه اَشناسِه؛ ولی شما شَشناسی، آیی که حِدِ شما ساکن اَیه و تی شما اَدماښه.

۱۸ «اُ شما بی گس نایسام؛ تَنخَد دِیام. ۱۹ هیلِی بعدته دنیا دِگه اَمنایِه، ولی شما اُ ما آیی. آیی که ما زنده هام، شما هم زندگی اکنی. ۲۰ مَ رازا، شما آدانی که ما تی بامو هام و شما تی ما و ما تی شما. ۲۱ هرگه حُکمی ما اُشه و انا یائا اَنجوم اَد، انا ښه که خاطر ما شَیه. انا که خاطر ما شَیه، بامو هم خاطر انا شَیه و ما هم خاطر مَ اَداما مِئه، و اُ خوم شُشو اَتام.»

۲۲ یهودا، نه انا اَسخَریوطا، شُ عیسی گت: «سروُم، چِنا ښه که اُ خوت اُ اما نِشو اَیش، ولی اُ دنیا نه؟» ۲۳ عیسی شُ انا جواب د: «اگه کسی خاطر ما اُشیه، کوم ماا اَنجوم اَد، و بامو خاطر انا شَیه، و اما شُخَد دِیم و خاد انا زندگی اکنیم. ۲۴ انا که خاطر ما اُشنا ښه، کوم ماا اَنجوم نَاد؛ اِ کَلومی که اَشناوی از ما نی، بلکه از با ښه که اُشِفِرستدام.

۲۵ «اِ چِی ښه و ما مَوگه اِی مُم شما گِښه که هِنو خاد شما هام. ۲۶ ولی مَ گُمکِنَا، یعنی روح کدوس خدای، که با اُ انا و اسم ما اَفِرِسَت، انا هَمَه چِیا تَن یاد اَد و هرچی ما مُم شما گِښه، تَن یاد دار. ۲۷ آیی شما صلح و سلامتی اَیسام؛ صلح و سلامتی خوم اُشما اَتام. هرچی ما اُشما اَتام، چُن چی نی که دنیا اُشما اَد. دلتو پریشون نیه و مَهَری ترس تَن جو بَفِته. ۲۸ تَشُفُت که مُم شما گت، "ما اچام، ولی تَنخَد دِیام." اگه خاطر ما نُیست، خارام اُبدی که حِدِ با اچام، آیی که با از ما گِښته. ۲۹ اَلَه اِنا گِبل از اِکه اَتفاک بَفِته مُم شما گِښه، تَ وَختی اَتفاک بَفِته ایمون بیاری. ۳۰ ما دِگه آیی حرف زَاَد خاد شما بُری فرصت

از اِنی که کسی جوئش و خاطر زفیکیش فدا یکو. ^{۱۴} اگه چی که ا شما حُکم اکنام، آنجوم هاتی، زفیکی ما هی. ^{۱۵} دِگه ا شما نوکر جار نازنام، آسی که نوکر از گری اربابش خبر اشنی. بلکه ا شما زفیک جار اُمزاد، آسی که هرچی از بامو اُمسُنُفت، ا شما از انا باخیر اُمکِرِد. ^{۱۶} شما نهادی که انتخاب تُکِردام، بلکه ما ا شما انتخاب اُمکه و تعین اُمکه تا اچی و ثَمَر بیاری و ثَمَرَتو وامانه، ت هر چی از با و اسم ما درخواست یکنی ا شما هاد. ^{۱۷} ما اچی ههوا ا شما حُکم اکنام که ا یُکدو محبت یکنی.

دنیَا نَخچ شما اُشنی

^{۱۸} «اگه دنیَا نَخچ شما اُشنی، پدانی که گیل از اِکه نَخچ شما اُشنیه نَخچ ما اُشنید. ^{۱۹} اگه مال دنیَا هادی دنیَا خاطر شما چُن ادا می خوش شِیست. ولی آسی که مال دنیَا نی، بلکه ما ا شما از دنیَا انتخاب اُمکِرِد، و خاطر هِم دنیَا نَخچ شما اُشنی. ^{۲۰} کلومی که مُ شما گُت، ا یاد بیاری: "نوکر از اربابش گپته نی." اگه ا ما آزار و اذیت شُکه، ا شما هم آزار و اذیت اکیت؛ اگه ا کلوم ما عمل شُکه، ا کلوم شما هم عمل اکیت. ^{۲۱} ولی هَمه ا گریهوا و خاطر اسم ما خاد شما اکیت، آسی که ا اناکه اُشفرسِتدستام ناشناسِت. ^{۲۲} اگه اِندِستادام و خاد انا یا حرف اُمزادستاد، گناهی شُنهاده؛ ولی اَله دِگه بهونه ای آسی گناهشو شنی. ^{۲۳} کسی که نَخچ ما اُشنی، نَخچ بامو هم اُشنی. ^{۲۴} اگه بین انا یا گری اُمکِرِدستاد که غیر از ما هِسگه اُشیرِدستاد، گناهی شُنهاده؛ ولی اَله با اِکه انا یا ا گریهوا شُدید، هم نَخچ ما و هم بامو شنی. ^{۲۵} ولی، کلومی که تی توراتشو نوشته بُد باید ا آنجوم بَرسه که: "انایا بی دلیل نَخچ ما شُنهاده."

اُمنی، آسی که رئیس ا دُنیهوا اُندا. انا ادعای لی ما اُشنی؛ ^{۳۱} ولی ما م گری اکنام که با ش ما فَرمو دَد، ت دنیَا پِدو که ما خاطر با مِیه. آپای، از اِکا اُچم.

ما هام درخت انگور حکیمی

«ما هام درخت انگور حکیمی و بای **۱۵** آسمونیم باغبوئه. ^۲ هر شاخه ای از ما که ثَمَر نَد، بامو غِط شُکو، و هر شاخه ای که ثَمَر هاد، ا انا پات اکو ت پِشته ثَمَر هاد. ^۳ شما اَله و خاطر کلومی که مُ شما گِته، پایی. ^۴ تی ما وامانی، و ما تی شما. هَمونا که اگه شاخه ای تی درخت انگور اَیمانه، اُشناشابه خاد و خاد از خوش ثَمَر هاد، شما هم اُشناشابه ثَمَر هاتی اگه تی ما اَیمانی.

^۵ «ما درخت انگور هام و شما شاخه تاش. کسی که تی ما اَدمانه و ما تی انا، انا گسیه که بُری ثَمَر اَد؛ آسی که جدا از ما، اُشناشابه هیچ گری یکنی. ^۶ اگه کسی تی ما اَیمانه، چُن شاخه ای که اَدَر اَیِت و هُشک اَدیه. شاخه ای هُشک اَبَد و جمع اَدکیت، تی تَش اَیِت و اُسُخِت. ^۷ اگه تی ما وامانی و کلوم ما تی شما وامانه، هرچی تِیه، درخواست یکنی که آسی شما آنجوم آیه. ^۸ بامو اینا جلال پیدا اکو که شما بُری ثَمَر هاتی؛ و اینایی ثابت یکنی که شاگرد ما هی.

^۹ «هَمونا که با خاطر مُ شِیسته، ما هم خاطر شما مِیسته؛ تی محبت ما وامانی. ^{۱۰} اگه حُکمی ما انا آنجوم هاتی، تی محبت ما اَدمانی؛ هَمونا که ما حُکمی بامو آنجوم اَمَد و تی محبت انا اَدمانام. ^{۱۱} ا حرفیهوا مُ شما گِته ت خارامنی ما تی شما به و خارامیتو کامل آیه.

^{۱۲} «حُکم ما اِیه که ا یُکدو محبت یکنی، هَمونا که ما مُ شما محبت کِرِد. ^{۱۳} محبتی گاتته

ما جلال آد، آیی که م چی که مال مائه، اِگِر و آ شما اعلام آکو. ^{۱۵} هَمَه م چی که مال بائه، مال مائه. وِخاطر هَم اُمگت م چی که مال مائه، اِگِر و آ شما اعلام آکو.

عیسی ا شاگردیا آروم آدکو

^{۱۶} «هیلی بعدته، دِگه اُمناپی و هیلی بعدتش، دَقیدو مَبی.» ^{۱۷} م موگوا مُشتی از شاگردی عیسی شُن یه گت: «منظورُش از ا حرفا چئه که ا ما اِگه، ”هیلی بعدته، اُمناپی، و هیلی بعدتش، دَقیدو مَبی“؟ یا اِکه اِگه ”آیی که خد با اچام“؟» ^{۱۸} پ شُن یه اگت: «منظورُش از ’هیلی بعدته‘، چئه؟ نادانم درباره چه حرف رتا؟» ^{۱۹} عیسی شدانست که شُئه از انا سؤال بِکِیت؛ پ شُن انا یا گت: «درباره ا اُمَریه بحث کردای که منظورُم از ا حرف چئه که اُمگت، ”هیلی بعدته، اُمناپی، و هیلی بعدتش، دَقیدو مَبی“؟» ^{۲۰} حکیکتا، ا شما اگام، شما گِریخ و زاری اکتی، ولی دنیا خارام آدیه؛ شما غمگین آبی، ولی غامتو ا خارامی تبدیل آدیه. ^{۲۱} زن موگِه زایمون درد آگشه، وِخاطر اِکه وِخُش رَسید؛ ولی وِختی که بَچش ا دنیا اُم، م دردا دِگه اُیاد یدار، آیی که از دنیا اَنده یِک آدام خارامه. ^{۲۲} هَمینا هم، شما هم آله غمگینی؛ ولی دَقیدو ا شما اِینام و دلتو خارام آدیه و هِسکه خارامیتو نُئَر اناسی. ^{۲۳} م رازا، دِگه چی از ما تَنائِه. حکیکتا، ا شما اگام، هر چی که از با و اسم ما تَبیئه، ا شما آد. ^{۲۴} تا آله و اسم ما چی تَنائِست؛ تَبیئه که اَدجری ت خارامیتو کامل بیه.

^{۲۵} «ا حرفیهوا و مَثلیا م شما گِیه؛ رَمونی اَرسه که دِگه خاد شما و مَثلیا حرف نازنام، بلکه واضح درباره با ا شما اگام. ^{۲۶} م رازا، و اسم ما درخواست اکتی. و ما ا شما ناگام که از

^{۲۶} «وِختی م گُمکنا که از خد با آیی شما افرستام بباد، یعنی روح حکیکت که از خد با آد، انا درباره ما شهادت آد. ^{۲۷} و شما هم شهادت آتی، آیی که شما از اوّل خاد ما هادی. «هَمَه ا چی یهوا م شما گِیه ت از ایمونتو نیفتی. ^{۲۸} ا شما از عبادتگاهیا در اکِیت و حتی رَمونی اَرسه که هرکه ا شما یگشه، فکر آکو که ا خدا خدمت کِردا. ^{۲۹} ا گریهوا اکِیت، آیی که نه ا بای اَسِمونی اشناست، نه ا ما. ^{۳۰} ولی ما ا چی یهوا م شما گِیه تا وِختی رَمونُش رسی، اُیاد بیاری که م شما خبر دَدِستاد.

گر روح کدوس خدا

«از م اوّل ا چی یهوا م شما نِگت، آیی که خوم خاد شما هادام. ^{۳۱} ولی آله خد کسی که اُشفرستدستام اچام، و هیچ یکتو از ما ناپرسی، ”ک اچش؟“ ^{۳۲} ولی وِخاطر اِکه ا حرفیهوا م شما گِیه، دلتو پُر از غصه بُد. ^{۳۳} ا حالا، ما حکیکتا ا شما اگام که چَدَم و نفع شمائه. آیی که اگه نِچام، م گُمکنا تَنخد ید؛ ولی اگه اچام ا انا تَنخد افرستام. ^{۳۴} وِختی م یاقورا بباد، ا مردم دنیا مُجاب آکو که وِخاطر گناه و صالحی و کضاوت، تخصیرکارت. ^{۳۵} وِخاطر گناه، آیی که ا ما ایمون یدارت. ^{۳۶} وِخاطر صالحی، آیی که خد با اچام و دِگه اُمناپی. ^{۳۷} و وِخاطر کضاوت، آیی که رئیس ا دُنیهوا، محکوم بُد.

^{۳۸} «هَنو بُری چی پی دِگه اُم که ا شما یگام، ولی آله طاگت شُنفَتش تُنی. ^{۳۹} وِختی م روح حکیکتا بباد، ا شما ا طرف تَموم حکیکت رهبری آکو؛ آیی که انا از طرف خوش حرف نازاد، بلکه چی که اشناو ا زابو دار و از م چی که شُئه اتفاق بَفته، ا شما اعلام آکو. ^{۴۰} انا ا

آدائت که هر چی تُو ما دَد، از طرف توئه.
 ۸ آیی که کلومی که تو تُو ما دَد، مَ آنا یا دَد،
 و آنا یا آنا گبول شُکِرِد و واکعاً شُفْهِمِد که
 از طرف تو اُنْدِستام، و ایمون شُورِد که تو
 اُتْفِرِسْتَدَم. ۹ ما آیی آنا یا دعا اکنام. ما آیی اِ
 دُنْیهوا دعا ناکنام؛ بلکه آیی آنا یا پی دعا اکنام
 که تو تُو ما دَد، آیی که مال تو هِت. ۱۰ هر چی
 که مال مائه، مال توئه و هر چی که مال توئه،
 مال مائه؛ و ما تِی آنا یا جلال اْمِگِرْتِه. ۱۱ ما دِگه
 تِی اِ دُنْیهوا اَنامانام، ولی آنا یا تِی دنیا هِت؛ و
 ما اُ حِد تو دِیام. آی بای کدوس، اُ آنا یا و
 کُدرت اسم خوت که تُو ما دَد حفظ پکو، ت
 یکی پت، هُموناکه اما یکی هِم. ۱۲ ما تا زَمونی
 که شُمره هادام، اُ آنا یا که اُتْدِستام و اسمُت
 حفظ اْمیکه. ما از آنا یا محافظت اْمیکه و هیچ
 یَکْشو از دست اْمِنْدِیْد، غیر از پُس هلاکت،
 ت نوشته یی مَکْدَس اُ اَنجوم پَرسه. ۱۳ ولی آله
 اُ حِد تو دِیام، و اِ حرفیهوا زَمونی اگام که هَنو
 تِی اِ دُنْیهوا هام، ت خارامین ما تِی آنا یا کامل
 پِه. ۱۴ ما کلومت مَ آنا یا دَد. دنیا تَخچ آنا یا
 اَشْنهاد، آیی که مال اِ دُنْیهوا نِهت، هُموناکه
 ما مال اِ دُنْیهوا نِهام. ۱۵ ما اَمائِه که تو اُ آنا یا
 از اِ دُنْیهوا پِرش، بلکه مَیِه از مَ شَریرا حفظ
 شُیکِش. ۱۶ آنا یا مال اِ دُنْیهوا نِهت، هُموناکه
 ما مال اِ دُنْیهوا نِهام. ۱۷ حکیکتا اُ آنا یا یاد هاد
 ت مَکْدَس پت؛ کوم تو حکیکته. ۱۸ هُموناکه
 تو اُ اِ دُنْیهوا اُتْفِرِسْتَدَم، ما هم اُ آنا یا اِ دُنْیهوا
 اُتْفِرِسْتَد. ۱۹ و اُ خوم و خاطر آنا یا و کف اکنام،
 ت آنا یا هم تِی حکیکت و کف پِیت.

۲۰ «ما فَکَط آیی آنا یا دعا ناکنام، بلکه آیی
 کِسی هم که اُ واسطَه آنا یا ایمون دارت، ۲۱ ت
 آنا یا هَمه یکی پت، هُموناکه تو آی با تِی ما هِش
 و ما تِی تو. ت آنا یا هم تِی اما پت، ت دنیا باور
 پکو که تو اُتْفِرِسْتَدِستام. ۲۲ ما شکوه و جلالی

طرف شما از با درخواست اکنام، ۲۷ آیی که
 با خوش خاطرتو شُئِه، آیی که شما خاطرُم
 نُئِستِه و ایمون تُوورِد که ما از طرف خدا
 اُنْدِستام. ۲۸ ما از طرف با اُندام و وارد اِ دُنْیهوا
 بُدام؛ و آله اِ دُنْیهوا وِل اکنام و حِد با اچام.»
 ۲۹ م موگوا شاگرد یاش شُن آنا گُت: «ها! آله
 واضح حرف زتاش، یِه و مَثَل. ۳۰ آله دِگه اَفْهَمِم
 که از مچی باخبرش و نیاز اُنْی کسی چی از
 تو پِرسه. و خاطر هِم، ایمون مَیِه که از طرف
 خدا اُنْدِستش.» ۳۱ عیسی شُ آنا یا گُت: «آله
 ایمون نُهه؟ ۳۲ بِنی زَمونی اَرسِه، که حکیکتا
 هِم آله هم و خُشْبه، که پَخش و پلا آبی و هر
 یَکتو اُ خَوْنِه خوتو اچی و اُ ما تنها اُنْیسی؛ ولی ما
 تنها نِهام، آیی که با خاد مائه. ۳۳ اِ چی یهوا مَ
 شما گِیِه تِی ما صلح و سلامتی بُیِه. تِی دنیا
 رنج و عذاب اگشی؛ ولی خاطرتو جمع یِه، آیی
 که ما اِ دُنْیهوا پیروز بُستام.»

دعای عیسی آیی خوش

۱۷ بعد از اِ حرفیهوا، عیسی چش شُ
 آیسو که و اَشْگت: «با، و خُشْبه. اُ
 بُست جلال هاد ت پُست هم اُ تو جلال هاد.
 ۲ آیی که تو اختیار هَمه اَدامیا تُ آنا دَد ت
 اُ هَمه کِسی که تو تُ آنا بَخْشِید، زندِگِن اَبَدی
 هاد. ۳ و اِیِه زندِگِن اَبَدی، که آنا یا اُ تو که تنها
 خدای حکیکی هِش، و اُ عیسی مسیح که تو
 اُتْفِرِسْتَد، بَشْناسِت. ۴ ما گری که تو تُو ما دَد،
 کامل اَنجوم اَمَد، و اِینا اُ تو لِی زِی جلال اَمَد.
 ۵ پ آله آی با، اُ ما تِی حضور خوت جلال هاد،
 م جلالی که گِبِل از اُ وجود اُنْدِه دنیا حِد تو
 اُمهاد.

۶ «ما اسمُت اُ مردمی که از دنیا تُو ما دَد،
 اَشْکار اْمِکِرِد. آنا یا مال تو هادِت و تو اُ آنا یا
 تُو ما دَد، و کلومت اَنجوم شُدَد. ۷ و آله آنا یا

«ما هام،» آنايا عقب عقب چډت و لي زمي
اُفتډت. ^۷ پ عيسي دَفيدو از آنايا اُسپُرسی:
«آزډم که گشتای؟» آنايا شُگت: «عيسای
ناصری.» ^۸ عيسي جواب اشد: «مُ شما گت
که ما م هام. پ اگه آزډم ما گشتای، بهري ايا
اُچت.» ^۹ انا اُشگت ت م کلومي که اُشگتستاد
اُنجوم بَرسه که: «هیچ یک از آنايا که ت ما
د، از دست اُمډد.»

^{۱۰} م موگو شمعون پطرس شمشیری که
اُشهاد، اُشگشي و ضربه‌ای ش نوکر گپترين
کاهن زاد و گاش راستش اُشبلې. اسم م
نوکر مالخوس هاد. ^{۱۱} عيسي ش پطرس گت:
«شمشیرت تي جاش هُيس! م نباید پيالَه عذابې
که بای آسموني ش ما دد، و اخرام؟»

عيسي تي حضور کاهني گپ

^{۱۲} پ م گروه سربازيا، اُمَره فرموندشو و
افسري يهودنيا اُ عيسي شُگرت و دستياش
شُناپست. ^{۱۳} آنايا اول اُ عيسي شُخډ حنا بو.
آسي که آنا پدريان قيافا هاد، و قيافا م سالا
گپترين کاهن هاد. ^{۱۴} قيافا م هاد که ش يهودنيا
گتستاد بهتته که يک نفر و خاطر کوم بيري.

پطرس اُ عيسي حاشا اکو

^{۱۵} شمعون پطرس و يک شاگرد ډگه هم
آزډمباله عيسي چډت. م شاگردا از آشنائي
گپترين کاهن هاد. پ اُمَره عيسي اُ منسیرای
خونه گپترين کاهن چو. ^{۱۶} ولي پطرس پشت
در وایست. پ م شاگرد ډگه که از آشنائي
گپترين کاهن هاد، در چو و خاد کنيزی که دربو
هاد، حرف اُشزاد و اُ پطرس ش جا بو. ^{۱۷} م

که ت ما دد، م انايا دد ت يکي پت، همونايکه
اما يکي هم؛ ^{۲۳} ما تي آنايا و تو تي ما. تا اپنا به
که آنايا هم کاملاً يکي پيت، ت دنيا یدو که
تو اُتفرستدستام، و خاطر ايا تئست همونايکه
خاطر ما تئست. ^{۲۴} آي با، مته آنايا که ت ما
دد، مکايکه ما هام اُمَره ما پت، ت شکوه و جلال
ما پينت، م شکوه و جلالي که تو ت ما دد؛ آسي
که گبل از شروع دنيا خاطر ما تئست.

^{۲۵} «آي بای عادل، با يکه دنيا اُتناشناسيه، ما
تشناسام، و ايا شُقهيد که تو اُتفرستدستام.
^{۲۶} ما اسمت م انايا شناسينه و اُشناسند ادا مه
آتام، ت محبتی که اُ ما اُتهاد، تي آنايا هم به و
ما هم تي آنايا بام.»

اُ عيسي شُگرت

۱۸ وختي عيسي اُ حرفيه و اُشزاد، اُمَره
شاگردياش اُ اُزرو گشه قډرون چو.
انکا يک باغي هاد، عيسي و شاگردياش اُ يک
باغ چډت. ^۲ يهودا، م که ش عيسي تحويل د
هم، مکا بلد هاد، آسي که عيسي و شاگردياش
بشتته وختيا انکا جمع اډډت. ^۳ پ يهودا يک
گروه از سربازيا و چنتا از افسري معيدا که
از طرف کاهني گپ و عالمي فرگه قريسينيا
هادت، شاسيه و اُ انکا اُم. آنايا و چراغي
برساتي و مشعليا و اسلحه‌يا اُ انکا رسيدت.
^۴ بعد عيسي، با يکه شدانست شته چه اتفاقي
شُسيه بفتيه، جلو چو و ش اُنايا گت: «آزډم
که گشتای؟» ^۵ آنايا جواب شُناد: «عيسای
ناصری.» عيسي ش اُنايا گت: «ما هام.»
يهودا، م که اُ عيسي ش تحويل د هم خاد
آنايا وایستدستاد. ^۶ وختي عيسي ش اُنايا گت،

کاخ قَرموندار نچِدَت تَ نجس نیت و شُبشایه شوم عید پَسخا یخرت. ^{۲۹} پ پِلائُس در اَم و شُنخد چو و اَشپُرسی: «از اِ مرِدا چه شکایتی تَهه؟» ^{۳۰} آنا یا جواب شُد: «آگه اِ مرِدا خلاقی اَشیکردستاد، نِدا نِدم شُ تحویل تو تِم.» ^{۳۱} پِلائُس شُ آنا یا گُت: «شما خوتو اَشپیری و طِبک شریعت خوتو محاکمه اَشیکنی.» یهودنیا شُگت: «آما اجازَه مَنی گسیا اِ مرگ محکوم یکنیم.» ^{۳۲} پ اِنا، اِ گُفتَنه عیسی اِ حکیکت رَسی که اَشگتستاد، چِنا آمَری.

^{۳۳} پ پِلائُس دَفیدو اِ تی کاخ اِگشت و شُ عیسی جار زاد، شُ آنا گُت: «تو پادشاه یهودنیا یَش؟» ^{۳۴} عیسی جواب اُشد: «اِنا از خوت اِگائش، یا بَکته دربارَه ما شُن تو گُته؟» ^{۳۵} پِلائُس جواب اُشد: «مَ ما یهودیام؟ ملت خوت و کاهنی گپ معبد، اِ تو شُن تحویل ما دَد؛ چه اِکَرِد؟» ^{۳۶} عیسی جواب اُشد: «پادشاهنِ ما از اِ دُنیهوا نی. آگه پادشاهنِ ما از اِ دُنیهوا هاد، نوکریام جنگ شوایه ت اِ ما تحویل یهودنیا نیت. ولی پادشاهنِ ما از اِ دُنیهوا نی.» ^{۳۷} پِلائُس از آنا اَشپُرسی: «پ تو پادشاهنِ؟» عیسی جواب اُشد: «تو اِگائش که ما پادشاهام. ما وِخاطر هَم متولد بُستام و اِسی هَم اِ دُنیهوا اُندام تا اِ حکیکت شهادت هاتام. هرگه که از حکیکته، اِ حرفیام گاش گر اکو.» ^{۳۸} پِلائُس شُ آنا گُت: «حکیکت چیه؟»

وِختی اِنا اِ حرفا اُشزاد، دَفیدو در اَم و خِد یهودنیا چو و شُ آنا یا گُت: «ما هیچ تخصیری تی اِ اِداما نِیدام.» ^{۳۹} ولی شما رسمی تَهه که تی عید پَسخ یک زندانی اِسی شما آزاد یکنام؛ تَهه پادشاه یهودنیا تَنسه آزاد یکنام؟» ^{۴۰} آنا دَفیدو کال شِکه و شُگت: «اِنا نه، اِ باراباس آزاد یکو!» باراباس دُز هاد.

کنیزی که دَربو هاد از پَطُرس اَشپُرسی: «تو که از شاگردی آن مرِدا نِهش، هِش؟» پَطُرس جواب اُشد: «نه، نِهام.»

^{۱۸} هوا سرد هاد. نوکریا و افسریا و زغال تَش روشن شُکِردستاد و دُورُش وایستدستاد و اِ خوشو گرم شوایه. پَطُرس هم خاد آنا یا وایستدستاد و اِ خوش گرم شِکه.

^{۱۹} م موگوا گِپترین کاهن از عیسی دربارَه شاگردیش و تعلیمش اَشپُرسی. ^{۲۰} عیسی شُ آنا جواب دَ: «ما خاد دنیا واضح حرف اُمزاد و همیشه یک عبادتگاهیا و یک معبد که هَمه یهودنیا اُنکا جمع اَدیت، تعلیم اُمَد. ما پنهونی هیچ چی اُمِنگته. ^{۲۱} اِسی چه از ما پُرسدش؟ از آنا یا پُرس که حرفیام شُشُفَت! آنا یا اَدانت که چه اُمِگته.» ^{۲۲} وِختی عیسی اِ حرفیهوا اُشزاد، یکی از افسریا که اُنکا وایستدستاد، چِپلاغ شُ عیسی زاد و اُشگت: «اِنا اِ گِپترین کاهن جواب دَدش؟» ^{۲۳} عیسی جواب اُشد: «آگه چی که اُمگت اشتباهه، اشتباهم ثابت یکو؛ ولی آگه چی که اُمگت راسته، اِسی چه اُمزاتاش؟» ^{۲۴} م موگوا خَتا اِ عیسی دست بَسَته شُخِد قیافا که گِپترین کاهن هاد، فِرِست.

^{۲۵} م موگوا که شَمعون پَطُرس وایستدستاد و اِ خوش گرم شَدِکه، مِشتی از آنا شُپُرسی: «تو که از شاگردی آن مرِدا نِهش، هِش؟» آنا حاشا اَشیکه و اُشگت: «نِهام.» ^{۲۶} یکی از نوکری گِپترین کاهن که از کوی مردی هاد که پَطُرس گاشش اَشیلیدستاد، اُشگت: «مَ ما تی باغ اُمزَه آنا اُمیددش؟» ^{۲۷} پَطُرس دَفیدو حاشا اَشیکه. م لحظهوا خروس بُنگ اُشد.

عیسی تی حضور پِلائُس

^{۲۸} بعد اِ عیسی از خِد قیافا شُن کاخ قَرموندار بو. صبح وِگه هاد. آنا یا خوشو یک

حکم اُ صلیب کردہ عیسی

۱۳ پ وَختی پِلاؤس ا حریفهوا اُشسُفَت، اُ عیسی سُدَر اُتو و خوش تی جی داوری کِرد سَسَت، جی که اُ «سنگفَرش» معروف هاد و وَ زابُن آرامی 'جَبَّاتا' شواگت. ۱۴ م رازا، رازِ 'نهیه' یعنی یک راز گبل از عید پَسَخ هاد که یهودنیا اُ خوشو آسی عید آماده شواکه. نَزیک پشین هاد. پِلاؤس شُ یهودنیا گت: «بِینی، پادشاهتوا!» ۱۵ آنایا کال شُکه: «نابود اُشیکو! نابود اُشیکو، شُ صلیب کوا» پِلاؤس شُ آنایا گت: «پادشاهتو شُ صلیب کِنام؟» کاهِنی گپ جواب شُد: «آما وَغیر از امپراطور روم پادشاهی مَنی.» ۱۶ بالاخره پِلاؤس عیسی ن شُ دست آنایا دَت شُ صلیب کِیت.

اُ صلیب بُدَّه عیسی

م موگوا اُ عیسی شُگِرت و شُبو. ۱۷ عیسی وَ صلیبی که لی کولُش هاد در چو، و اُ طرف جی وَ اسم جُمجُمه که وَ زابُن آرامی جُلجُتا اگائت، چو. ۱۸ آنکا اُ عیسی شُ صلیب کِه. اُمَره انا، دو نفریدو هم دو طرفش شُن صلیب کِردت و عیسی مازگِه آنایا هاد. ۱۹ وَ قَرْمَن پِلاؤس لی یک تخته شُنوشت و شُن بَرَنه صلیب زاد. لی انا نوشته بُستاد: 'عیسای ناصری، پادشاه یهودنیا'. ۲۰ بُری از یهودنیا م نوشتهوا سُناخواد، آسی که جی که عیسی اُ صلیب بو نَزیک شهر هاد و م نوشتهوا وَ زابُن آرامی و لاتین و یونانی نوشته بُستاد. ۲۱ پ کاهِنی گپ یهودنیا شُن پِلاؤس گت: «مَنوس 'پادشاه یهودنیا'، بلکه بنوس اُ مَردا اُشگت که ما پادشاه یهودنیا هام.» ۲۲ پِلاؤس جواب اُشد: «هرچی اُمَنوشت، دِگه اُمَنوشت.»

۲۳ وَختی سربازیا اُ عیسی شُن صلیب کِه، جُمه یاش سُناسه، اُ چهار کِسمت تَکسیم شُکه و هر یگه ای یک سربازی شایه. و جُمه زیریش

۱۹ م موگوا پِلاؤس قَرموندار رومی، قَرمو اُشد ت اُ عیسی پِگرت و شُلاق اُشیزنت. ۲ سربازیا تاجی از خار نَک شُکه، شُن لی سِر عیسی نه و یک عبای بَنوُشی شُنبار کِه. ۳ وَ شُخَد اُنِدت، شواگت: «سلام، آی پادشاه یهودنیا!» وَ چَیلاغ شُن انا آزاد. ۴ پِلاؤس یک دَفیدو در اُم و شُ یهودنیا گت: «بِینی، اُ انا در، نُنحد دارام ت پَدانی که ما هیچ تخصیری تی اُ آداما نِیدام.» ۵ پ عیسی وَ تاج خار لی سِرش و عبای بَنوُشی که شُبار هاد در اُم. پِلاؤس شُ آنایا گت: «بِینی م مَردا!» ۶ وَختی کاهِنی گپ و افسری معبد عیسی ن شُدی، کال شُکه و شُگت: «لی صلیب اُشپِگش! لی صلیب اُشپِگش!» پِلاؤس شُ آنایا گت: «شما خوتو اُشپیری و شُ صلیب کِنی، آسی که ما هیچ تخصیری تی اُ آداما نِیدام.» ۷ یهودنیا شُن انا گت: «آما شریعتی مُهه و طَبک م شریعتا باید بِمیری، آسی که ادعا کِردا بُس خدائِه.»

۸ وَختی پِلاؤس انا اُشسُفَت، بَستَه تَرسی، ۹ انا دَفیدو اُ تی کاخُش اگِشت و از عیسی اُشپَرسی: «تو مال کُ هِش؟» ولی عیسی جوابی شُ انا نَد. ۱۰ پ پِلاؤس شُ انا گت: «جواب مانائش؟ م نادانیش کُدرت اُم آزادَت پکنام و کُدرت اُم تو صلیب کِنام؟» ۱۱ عیسی اُشگت: «اگه از طرف خدا اُ تو دَد نِبستاد، تو هیچ کُدرتی لی ما اُتْهاد؛ وَخاطر هِم، گناه اناکِه اُ ما شُ تحویل تو د، بُری گاتَنیه.» ۱۲ از م موگوا به بعد پِلاؤس اُزْدُم اُ هاد که اُ عیسی آزاد پکو، ولی یهودنیا وَ کال و کیل شواگت: «اگه اُ مَردا آزاد پکینش، رَفیک امپراطور روم نِهش. هرگه ادعای پادشاهی پکو، وَ ضد امپراطور رومه.»

آنا خُرد شُنیکه. ^{۳۴} ولی یکی از سربازیا یک نیزه شُ پهلوی عیسی زاد که چُخو خون و هُو از پهلوش در اُم. ^{۳۵} آنَا که اِنا اُشدی، شهادت آد تَ شما هم ایمون بیاری. شهادت آنا راسته و آنا آدو که حکیکتا آگه. ^{۳۶} اِچی به و اتفاک اُفته تَ نوشته ئی کتاب مَکدَس اُ حکیکت بَرسه که: «هیچ یک از استخوانیاش ناشیکئی،» ^{۳۷} و هَمینا هم یک کِسمتیدو از نوشته ئی مَکدَس که آگه: «آنایا شُن آنَا که نیزه زاد، چَش اکِنت.»

دفن عیسی

^{۳۸} مَ موگوا یوسف، که مال شهر راقه هاد، از پیلانُس اجازه شُئست که جسد عیسی ئا واسی. یوسف از شاگردی عیسی هاد، ولی پنهونی، آسی که از یهودنیا شُترسی. پیلانُس هم شُ آنَا اجازه د. پَ اُم و جسد عیسی ئا شاسه. ^{۳۹} نِیقودیموس هم که گبلته شُبوئه حَید عیسی چستاد، اُم و اُمَره خوش سی کیلو مُر و عود که شُ ئی به کِردستاد، شُئو. ^{۴۰} پَ آنایا جسد عیسی ئا شُناسه، اُ آنَا طِبک رسم کفن و دفن یهودنیا، خاد مُر و عود ئی کفن شُپیچی. ^{۴۱} مِکاکه عیسی اُ صلیب بو، یک باغی هاد و ئی آن باغا مَکَبَره جدیدی هاد که هَنو مُرده ای شُن تِک یندستاد. ^{۴۲} پَ آسی که راز 'تهته' یهودنیا هاد و آن مَکَبَره و نزدیک هاد، جسد عیسی ئا شُن تِک آنَا نه.

مَکَبَره خالی

۲۰ راز اوّل هفته، صبح شَفَک، موگه ای که هوا هَنو تاریک هاد، مریم مَجدَلِیه اُ مَکَبَره اُم و اُشدی مَ سنگ گاتی که جلوو دَهته مَکَبَره هاد، اُ لَرَد زَا دُ. ^۲ پَ شُخیزکه و حَید شَمعون پطرس و آن شاگرد دِگه ای که عیسی خاطرش شُئست چو، و شُ آنایا گت:

هم شُناسه. ولی مَ جُمه وَا دَرز اُشْنهاد، بلکه یک تِگه از بَرَا تا زیر بافته بُستاد. ^{۲۴} پَ شُن یه گت: «بِلگی اِنا تِگه نِکیم، بلکه گِرعه هُئیم تَ بِنیم مال که بیه.» اِنا مَ نوشته مَکدَس که ئی کتاب رُبور نوشته بُد اُ حکیکت رسی که آگه: «جُمه یام بین خوشو تکسیم شُکه و آسی جُمه باُرُم گِرعه شُست.»

پَ سربازیا اِنا شُکه.

^{۲۵} حَید صلیب عیسی، نَنشو و داموشو، مریم زین گلوپاس و مریم مَجدَلِیه هم وایستدستاد. ^{۲۶} وَختی عیسی اُ نَنشو و مَ شاگردی که خاطرش شُئست، اُشدی که حَید نَنشو وایستد، شُ نَنشو گت: «آی زن، بِن اُ پُست.» ^{۲۷} بعد شُ مَ شاگردا گت: «بِن اُ نَنشو.» از مَ ساعت، مَ شاگردا، اُ نَنه عیسی شُ خونه خوش بو.

مرگ عیسی

^{۲۸} بعد از آنا، عیسی که شُدانست مچی تَموم بُد، آسی اِکه نوشته ئی مَکدَس اُ آنجوم بَرسه، اُشگت: «تشنه هام.» ^{۲۹} آنَا یک نِیَفده ای پُر از شراب تُرُش بُد هاد. پَ اُبری شُن ئی شراب تُرُش بُد زاد و شُن سِر شاخه ای از زوفا زاد، و شُن جلوو گِپش بو. ^{۳۰} وَختی عیسی شراب تُرُش بُد وَا مَره اُشکه، اُشگت: تَموم بو.» بعد سِرش خام شاکیه و جو اُشد.

^{۳۱} مَ رازا، راز 'تهته' هاد، و صباش، راز شنبه گات یهودنیا هاد. آسی اِکه یهودنیا شُناست جسدیا تا راز بعد لی صلیب واما نه، از پیلانُس شُئست تا گلام پَی مَ سه نفر اُشکانت و جسدیاشو از صلیب زیر بیارت. ^{۳۲} پَ سربازیا اُنَدِت و گلام پَی نفر اوّل و آن یکیدو که اُمَره عیسی لی صلیب هادِت، خُرد شُکه. ^{۳۳} ولی وَختی اُ عیسی رَسِدِت و شُدی مُرده، گلام پَی

۱۷ عیسی شُ انا گُت: «اُ ما دست مَزاد، اِیسی که هَنو خدِ بای آسمونیم بَرا نیچستام. ولی خدِ کاکِیام اُچا و اُ انایا بِیگه که خدِ بای خوم و بای شما، و خدای خوم و خدای شما بَرا اچام.»
 ۱۸ مریم مَجْدَلِیّه چو و شُ شاگردیا خبر دَ که: «اُ خداوند اُمید!» و هرچی که عیسی شُ انا گُتستاد، شُ انایا گُت.

عیسی اُ شاگردیا ظاهر اِبِه

۱۹ شوم م رازا، که اوّلین رازِ هفته هاد، موگه‌ای که شاگردیا دوریه جمع هادِت و از ترس یهودنیا دریا کُلف هاد، عیسی اُم و شُن مارَگه وایست و اُشگُت: «سلام اُ شما!»
 ۲۰ وختی اِنا اُشگُت، دستیا و پهلوش شُ نِشِن انایا دَ. شاگردیا و دِدِه خداوند خارام اُیْدِت. ۲۱ عیسی دَقیدو شُ انایا گُت: «سلام اُ شما! هَموناگه با اُشِفِرستدِستام، ما هم اُ شما اُفرستام.»
 ۲۲ وختی اِنا اُشگُت، بو اُشد و اُشگُت: «روح کدّوس خدانا بِگری. ۲۳ اگه گناهی گسیا بِبخشی، انایا بِخِشِد ایت؛ و اگه گناهی گسیا بِبخشی، بِخِشِد نایت.»

عیسی و توما

۲۴ موگه‌ای که عیسی اُم، توما، یکی از آن دوازده شاگرد، که مَعینِ اسمُش جُمیلی هاد، خاد انایا نهاد. ۲۵ پَ بَکیه شاگردیا شُن انا گُت: «اُ خداوند مُدِید!» ولی انا شُ انایا گُت: «تا خوم جی میخیا تِ دستیاش نینام و کِلیگم لی جی میخیا نِسام و دِستُم تِ کُلیه پهلوش نِسام، ایمون نِدارم.»
 ۲۶ بعد از هشت راز، شاگردی عیسی دَقیدو تِ خونه هادِت و توما هم خاد انایا هاد. هَموناگه دریا کُلف هاد، عیسی اُم و مارَگشو وایست و اُشگُت: «سلام اُ شما!»
 ۲۷ م موگوا عیسی شُ توما گُت:

«سرورمو از مَکَبَره شُبرِد و نادانیم شُن کُ نَد.»
 ۳ پَ پطُرس خاد آن شاگرد دِگه در اُنِدِت و اُ طرف مَکَبَره چِدِت. ۴ و هر دوتا شو اُمَرِیّه شُنخیز اِکه؛ ولی آن شاگرد دِگه از پطُرس جلو اُفته و اوّل اُ مَکَبَره رَسی. ۵ انا خام اَبو، و چش شُ تِک مَکَبَره که و اُشدی که پارچه‌ئی کفن اَنکاځه، ولی جا نیچو. ۶ بعد شَمعون پطُرس هم اَزدمباله انا اُم و تِک مَکَبَره چو، اُشدی که پارچه‌ئی کفن اَنکاځه. ۷ ولی دستمالی که دور سِر عیسی شُستستاد خدِ کفن نهاد، بلکه جدا، آ ته بُدستاد و جیدو نِدستاد. ۸ پَ آن شاگرد دِگه هم که اوّل اُ مَکَبَره رَسیستاد، جا چو و اُشدی و ایمون شُنو. ۹ اِیسی که انایا هَنو نوشتَه‌ئی مَکدسا دَرک شُنِکِرِدستاد که عیسی باید از مُردِیا زنده اِبِه. ۱۰ م موگوا آن دوتا شاگردا اُ خوئشو اَگَشِت.

عیسی اُ مریم مَجْدَلِیّه ظاهر اِبِه

۱۱ ولی مریم، دَر از مَکَبَره وایستدستاد و گِریخ شِکه. انا هَموناگه گِریخ شِکه خام اَبو تا چش اُ تِ مَکَبَره بکو. ۱۲ و اُ دوتا فرشته اُشدی که جُمه‌ئی سَفید شُنبار هاد و مِکا اُداستادِت که جسد عیسی نِدستاد، یکی جی سِر عیسی و پکیدو جی پِی‌یاش اُداستاد. ۱۳ انایا شُن مریم گُت: «اِی زن، اِیسی چه گِریخ کِرداش؟» انا جواب اُشد: «اُ سروُم شُبرِد و نانام شُن کُ نَد.»
 ۱۴ وختی اِنا اُشگُت، اَگَشِت و اُشدی که عیسی اَنکا وایستد، ولی اُشِنشِناسی که انا عیساځه. ۱۵ عیسی شُ انا گُت: «اِی زن، اِیسی چه گِریخ کِرداش؟ اَزدم کِه گِشتاش؟»
 مریم گُمون اُشِکه باغبوځه، اُشگُت: «اَقا، اگه تو انا اُنُبرِد، اُ ما بِیگه تُ کُ نَد ت اچام و اُشواسیام.»
 ۱۶ عیسی شُ انا گُت: «مریم!»
 مریم اَگَشِت و و زابُن ارامی اُشگُت: «رَبوُنِی!» یعنی استاد.

خوش پیچی، آیی که آیی گر جُمَش شُزار
کادستاد، و اُ خوش شُ ټک دریاچه پست.
۸ بکته شاگردیا و کایک اُنْدِت و تور پُر از مهنّا
اُمَره خوشو شوآگشی، آیی که فاصلشو از لب
ساحل بُری دور نِهَاد، حدود صد متر هاد.

۹ وختی اُ لب ساحل رَسِدِت، شُدی تَشی و
زغال روشن بُد و مَهی شُنلو نَد، و نو هم هه.
۱۰ عیسی شُ اُنایا گُت: «چنتا از م مهنّا که آله
تُگِرِت، بیاری.» ۱۱ پ شَمعون پطُرس اُ طرف
کایک چو و تور شُ لب ساحل گشی. تور پُر
از مهنی گات هاد، گد صد و پنجاه و سه تا
مَهی. و با ِکه تعداد مهنّا بُری هاد، تور پَر نیو.
۱۲ عیسی شُ اُنایا گُت: «بلگی ناشتا بخری.»
هیچ یک از شاگردیا جرأت اُشَنیکه از اُنّا پُرسه،
«تو ِکه هِش؟» آیی که شوآدایست خداوند.
۱۳ عیسی اُم، مَهی و نُنّا شاسه، و شُ اُنایا د.
۱۴ اُ دَفَه سَوَم هاد که عیسی بعد از زنده اُ بَد
از مُردِیا اُ شاگردیا آشکار اُبو.

گپ و گُفت عیسی خاد پطُرس

۱۵ بعد از ناشتا، عیسی از شَمعون پطُرس
اُشپُرسی: «آی شَمعون، پُس یونا، تو بشته از
ایا خاطر ما تَیّه؟» شَمعون پطُرس شُ عیسی
گُت: «بله آی خداوند؛ تو آدایش که خاطرِت
مَیّه.» عیسی شُ اُنّا گُت: «اُ بَرَهی ما خوراک
هاد.» ۱۶ دَفَه دَوَم عیسی از اُنّا اُشپُرسی: «آی
شَمعون، پُس یونا، تو خاطر ما تَیّه؟» اُنّا شُ
عیسی جواب د: «بله آی خداوند؛ آدایش که
خاطرِت مَیّه.» عیسی اُشگُت: «چیپُنن گهَری
ما بکو.» ۱۷ دَفَه سَوَم عیسی شُ اُنّا گُت: «آی
شَمعون، پُس یونا، خاطر ما تَیّه؟» پطُرس از
یکه عیسی سه دَفَه از اُنّا اُشپُرسی، «خاطر
ما تَیّه؟» چش و لوش اُ تَیّه چو و شُ اُنّا
گُت: «آی خداوند، تو از مچی باخبرش؛ تو

«کلیگت اِکا هُنِس و دستیم پِن، و دسُت جَلو
بیا و تی گُتّه پهلوم هُنِس و پی ایمون مَیش، بلکه
ایمون اُتیه.» ۲۸ توما شُ اُنّا گُت: «خداوند
ما و خدای ما!» ۲۹ عیسی اُشگُت: «آیی که
اُتِیدام ایمون تَتو؟ خوش و حال اُنایا ِکه نِید،
ایمون بیارت.»

هدف اِ کتابا

۳۰ عیسی بُری نِشوَنه و معجزه یی دِگه جَلوو
شاگردیا اُنجوم اُشد که تی اِ کتابا نوشتَه نِیْد.
۳۱ ولی ایا نوشتَه بو ت ایمون بیاری که عیسی
هَم مسیح موعود، پُس خدایه، ت و اِ ایمونا،
تی اسم اُنّا زندگی تَیّه.

عیسی اُ هفتا از شاگردیا ظاهر اُبه

۲۱ بعد از اِ اتفاکِیّه وَا، عیسی دَفَیدو اُ
خوش خِد دریاچه تیریه شُ شاگردیا
آشکار که. اُنّا اینا اُ خوش آشکار اُشکه: ۲ رازی
شَمعون پطُرس، و توما که شُن اُنّا جُمیلی
اُگت، تَتَنائیل که مال دِه قانا تی منطقه جلیل
هاد، پُیی زیدی و دوتیدو از شاگردیا اُمَریّه
هادِت. ۳ شَمعون پطُرس شُ اُنایا گُت: «ما
اُچام مَهی بِگِرام.» اُنایا اُشگُت: «اما هم اُمَره
تو دِیم.» پ دَر چِدِت و سوار کایک بُدِت.
ولی م شَاوا چی شُنگِرِت. ۴ صبح شَفک، عیسی
لب ساحل وایست؛ ولی شاگردیا شُنفَهمی که
عیسایه. ۵ عیسی شُ اُنایا گُت: «بچیا، مَهی
هم چی تُگِرِتِه؟» جواب شُناذ: «نه!» ۶ عیسی
شُ اُنایا گُت: «تورا طرف راست کایک هُیْی
که اِگری.» اُنایا اینا شُکِه و اِگد مَهی شُگِرِت
که دِگه شُنبابو تورا اُ تی کایک بگِشت.
۷ پ شاگردی که عیسی خاطرش شُست،
شُ پطُرس گُت: «خداوند!» شَمعون پطُرس
وختی اُشُنفِت که خداوند، جُمَش شُ دُور

«آی خداوند، پ ا سِرِ آنا چه آدا؟» ۲۲ عیسی ش پطرس گت: «آگه اُمیئه تا آگِشْتیّه ما آنا زنده واماينه، تو چه گری اته؟ تو آزدُمباله ما بډا!» ۲۳ پ ا حرفا بین کاکتیا پخس ډډستاد که م شاگردا نامری، با اکه عیسی ش پطرس نځت که آنا نامری، بلکه اُشگت «آگه اُمیئه تا آگِشْتیّه ما آنا زنده واماينه، تو چه گری اته؟» ۲۴ آن شاگردا م گسپه که ا ا اتفاقیهوا شهادت آد و ا چی یهوا اُشِنوشتیه. اما آدایم که شهادت آنا راستیه.

پایان

۲۵ عیسی بُری گری دځه هم انجوم اُشد که آگه ځک و ځک نوشته آبو، گمون ناکنام گل دنیا هم ششابو م کتابیهوا تی خوش جا هاد.

آدایش که خاطرت مئه. «عیسی اُشگت: ا گهری ما خوراک هاد. ۱۸ حکیکتا، ا تو اگم، موگه ای که جوون هادش خوت شال گمزت تبت و هر چی که تبت اچدش؛ ولی وختی پیر پيش دستيات دراز اکنیش و گسیدو شال گمزت آدبانیه، و ا جی که اُتانه تبه.» ۱۹ عیسی انا اُشگت ت نشو هاد که پطرس چينا امري و ا خدا جلال آد. بعد عیسی ش آنا گت: «آزدُمباله ما بډا.»

۲۰ م موگوا پطرس آگشت و اُشدی م شاگردی که عیسی خاطرش شتبت آزدُمباله آنا یا اُندا. آنا م هاد که موگه شوم برش ا ستيه عیسی تکیه اُشدستاد و از آنا اُشپرسدستاد، «سرورم، که شئه ا تو تحویل دشمن هاد؟» ۲۱ وختی پطرس آنا اُشدی، از عیسی اُشپرسی:

